Nr. 196. Poniedziałek, 28 Sierpnia 1882. **Rok 72.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct, drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 6 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela szkoły filialnej w Jaryczowie starym Józefa Dültza rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Jaryczowie starym.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 28 sierpnia.

Zapowiedziany w Dreznie kongres antisemicki stanowi, nawet dziś w czasie najrozmaitszych kongresów i zjazdów, coś całkiem nowego i oryginalnego, a zaszczyt inwencyi, jak mówią jedni, wina, jak mówią drudzy, spada całkowicie na Berlin, gdzie powstał i rozrósł się cały niemiecki ruch antisemicki. Mówimy rozrósł się, bo jeżeli liga antisemicka myśli już o kongresach, i co więcej dzieli się nawet na frakcye, to w każdym razie już nie garstka ludzi ją stanowi, lecz poważne stronnictwo, z którem liczyć się trzeba. Niedawno pastor Stoecker stał niemal odosobniony ze swojemi antypatyami ku żydom, dziś ugrupowało się około niego stronnictwo a wszelkie prawdopodobieństwo zdaje się wskazywać, że wzrost jego nie doszedł jeszcze bynajmniej do zenitu. Skoro wszystkie skrupuły i doktryny liberalne nie stanęły dotąd w drodze propagandzie antisemickiej, to teraz, gdy ona dotarła już do klas niższych, niełatwo postawić zaporę skuteczną. Duchem czasu nie można tego nazwać, bo zasada tolerancyi i równości społeczno-politycznej, mimo całej propagandy antisemickiej, nie została wcale zachwianą w masach inteligentnych, ale zawsze jest to prąd natury kosmopolitycznej i tak silny, że podbija powoli umysły i nieustannie świeżych jedna sobie zwolenników. W Niemczech za nadto lekceważą ten prąd, tak samo jak pierwotnie lekceważono wystąpienie Stoeckera. Czasem lekceważenie bywa dobrą bronią, ale w tym wypadku nie jest tem pewnie, lecz owszem pośrednio sprzyja propagandzie. Cóż znaczy ta pociecha, że antisemici dzielą się na dwie frakcye, t. z. chrześciańską i skrajną, że te frakcye zwalczać się będą nawzajem na kongresie drezdeńskim, itd.? Nieporozumienie w rozmiarze celów i środków nie zaciera bynajmniej wspólności głównej idei antisemickiego związku a idea ta stanowi jawną i stanowczą negacyę zasady równouprawnienia.

Przeciwnicy Stöckera liczą na to, że w Dreznie antisemici nie zdołają się poskromić w wypowiedzeniu swoich ostatecznych celów i tem dadzą powód do zamknięcia kongresu przez władzę, która wobec jasnego brzmienia ustawy samego otwarcia zjazdu wzbronić nie mogła. Dajmy na to, że się to stanie na pierwszem zaraz posiedzeniu. Stronnictwo polityczne inne kategoryi uważałoby to za cios śmiertelny dla siebie, gdyby nie pozwolono mu zorganizować się i uchwalić programu jednolitego, antisemici zaś, w których dążności negacya tego co jest, przeważa nad pozytywnemi pomysłami, zyskają ostatecznie nawet na takiem przerwanem zebraniu. Sam fakt rozwiązania kongresu oddziała na masy w duchu sprzyjającym propagandzie tak samo jak przerywane lub zamykane socyalistyczne zebrania.

Trzeci to już z rzędu objaw, który rzuca fatalny cień na stan społeczny Niemiec. Zaczęło się od walki z kościołem, walki tak zaciętej, że co w kilku latach w tej mierze zrobiono, to dziś, jak świadczą odraczane i napowrót zawiązywane rokowania z Watykanem, trudno naprawić, mimo niewątpliwie pojednawczych dążności rządu berlińskiego i papieża. Równolegle z walką kościelną, propaganda socyalistyczna tak się rozwinęła w Niemczech, że aż ks. Bismarcka zatrwożyła i pobudziła do wydania ustaw wyjątkowych. Ani walka z kościołem nie została zaniechana, ani socyalizm nie spotulniał, a tymczasem przybywa trzeci symptom anormalnego ustroju społecznego, propaganda antisemicka, którą z początku tak lekceważono, a która dziś już wiele znaczy. Jeszcze przed kilku laty ks. Bismarck zaznaczył, że w Niemczech występują na jaw symptomy zdziczenia społecznego a od tego czasu nie zaszła żadna stanowcza zmiana na lepsze.

Sprawy krajowe.

(*Reforma ustaw szkolnych*).

III.

(×) Kwestya płacy katechetów była już często przedmiotem obrad Sejmu, a częściej jeszcze przedmiotem wniosków niezałatwionych. Ankieta i krajowa Rada szkolna, zastanawiały się także nad tą kwestyą, bacząc, jak widać z ich uchwał, na to, by nie wynikło ztąd przeciążenie skarbu publicznego. Postanowiono, że tylko katecheci szkół wydziałowych i szkół o 4 lub więcej klasach mogą mieć prawo do stałego wynagrodzenia. Ale nawet i w tych szkołach nie przyznano wszystkim katechetom stałego wynagrodzenia. Ankieta czyni to tylko w tym wypadku, jeżeli liczba uczniów wyznania katechety przenosi trzecią część całej liczby uczniów, do tej szkoły zapisanych, zaś krajowa Rada szkolna w wypadku, jeżeli liczba uczniów przewyższa 100. W takich wypadkach przyznaje ankieta i krajowa Rada szkolna katechetom szkół wydziałowych 200 do 500 złr., a w szkołach pospolitych 100 do 240 zł. Ponieważ według wykazu za rok 1880 mamy szkół wydziałowych 17, a szkół pospolitych o 4 lub więcejklasach 148, przeto, przyjmując dla każdej szkoły przeciętną liczbę wyżwymienionej płacy, a zatem dla szkół wydziałowych po 350 zł. a dla szkół pospolitych po 170 złr., otrzymamy jako roczną płacę katechetów w szkołach wydziałowych sumę 5.950 złr. a w szkołach pospolitych 25.160 złr., razem 31.110. Zważywszy — mówi Wydział krajowy w swojem sprawozdaniu — że szkoły wydziałowe nie ziściły nadziei w nich pokładanych i daje się czuć ruch dążący do ich zniesienia; zważywszy, że nie każda szkoła będzie miała 100 uczniów tegoż samego wyznania; zważywszy, że jeżeli Sejm uchwali ten artykuł, to będzie mógł w rubryce: „Remuneracye i zapomogi dla nauczycieli i katechetów" w sumie 20.000 złr. znaczną część skreślić; zważywszy nakoniec i to głównie, że naukę religii, najważniejszego przedmiotu w wychowaniu dziatwy, należy otaczać całą troskliwością, Wydział krajowy mimo ciężaru jaki przybywa funduszowi szkolnemu krajowemu, doradza w zasadzie przyjęcie stałego wynagrodzenia dla powyższej kategoryi katechetów, zniża wszakże ze względu na stan skarbu publicznego płacę katechetów w szkołach wydziałowych na roczne wynagrodzenie od 150 do 300 złr., w szkołach pospolitych na roczne wynagrodzenie od 100 do 200 złr. Obie te kategorye wyniosą rocznie 26.025 złr. w. a.

W artykule 19 ankieta przyjmuje jako wynagrodzenie za każdą godzinę nauki ponad obowiązkowych 30 godzin tygodniowych 1 prc. płacy miesięcznej połączonej z posadą, na której nauczyciel pozostaje, a krajowa Rada szkolna zniża to wynagrodzenie na $^1/_2$ prc. płacy. Wydział krajowy idzie w swoim wniosku za zdaniem krajowej Rady szkolnej, której pod tym względem więcej musi przyznać doświadczenia i także ze względu, iż obliczenie to korzystniejsze jest dla skarbu publicznego.

Oprócz kar dyscyplinarnych wymienionych w art. 23 dotychczas obowiązującej ustawy, przyjmuje krajowa Rada szkolna w swoim projekcie także przymusowe przeniesienie w czasowy lub stały stan spoczynku i utratę posady z prawem do ubiegania się o inną posadę. Pod tym względem dotychczas obowiązująca ustawa jest za ostrą. Oprócz nagany, odjęcia kierownictwa i przeniesienia na inną posadę nie zna innej kary jak wydalenie ze służby. Zadaniem każdej kary jednak powinna być poprawa a do ostatniej najwyższej każdą poprawę już wykluczającej kary należy sięgać dopiero wtenczas, jeżeli przekroczenie jest tego rodzaju, iż niemożliwem już czyni pozostawienie nauczyciela w służbie, lub jeżeli przy mniej ciężkich przekroczeniach wszystkie środki

---

2)

MICKIEWICZ W WILNIE

Część druga.

(Ciąg dalszy.)

Zawiązanie się towarzystwa Filomatów łączą zwykle z owym ruchem młodzieży, który się objawił w całej prawie Europie, szczególnie w Niemczech i we Włoszech, w początkach ponapoleońskiej reakcyi. Zdaje mi się jednak, że jest tu tylko przypadkowa jednoczesność, i że wewnętrznej, przyczynowej łączności nie było. Czemże były n. p. w Niemczech ówczesne tajemne związki młodzieży? Były one owocem zawiedzionych nadziei, które rozbudziła w Niemczech zwycięzka wojna ze straszliwym wrogiem, mianym dotąd za niezwyciężonego, były protestem przeciwko reakcyi, która zamiast spodziewanej wolności, zaległa czarną chmurą horyzont tych nadziei. Mogłoż być takiem samem źródło filomatycznego związku? Prawda, nadzieje Polaków były także zawiedzione, ale ten, który je zawiódł, siedział samotnym więźniem na skale św. Heleny, nie było więc przeciw komu protestować, od kongresu zaś wiedeńskiego czyż można się było naprawdę wielkich rzeczy spodziewać? Zresztą i z zawodem tym w ogóle łatwo się pogodzono, wyjąwszy tych, co olśnieni gloryą napoleońską, po jej zniknięciu czuli się otoczonymi nieprzebitą nocą, ale takich można było znaleść między starszymi, nie między ówczesną młodzieżą uniwersytecką. Nadzieje wszystkich zwracały się na cesarza Aleksandra I, którego łączyła ścisła, niczem jeszcze niezakłócona przyjaźń z księciem Czartoryskim; wielbiono jego dobre chęci dla Polaków, i bardzo się wiele jeszcze po nich spodziewano. Reakcya, jak już powiedziałem, jeszcze się była nie objawiła, chociaż była tak bliską!

Sądzę zatem, że nie w stosunkach politycznych chwili należy szukać źródła Filomatów; tem mniej obce jakieś zagraniczne stowarzyszenia mogły służyć za wzór dla nich. Grunt dla założenia towarzystwa, przygotowany był po części przez masonów wileńskich, po części przez szubrawców. Do klubu tych ostatnich, jak wiemy, droga dla młodzieży wyjątkowo tylko była otwartą, działając więc pobudzająco na młodzież uniwersytecką, nie mógł on pochłonąć w sobie zbudzonego w niej ruchu. Ale jeżeli łatwo zrozumieć, w jaki sposób przygotowany był grunt pod założenie towarzystwa, trudniej odgadnąć, zkąd ziarno na ten grunt padło, zkąd przyszło natchnienie, które ten a nie inny cel wytknęło stowarzyszonym.

Wiem dobrze, jak droga przypuszczeń jest pełną zmierzchu, wśród którego łatwo zbłądzić i daleko odjechać od prawdy, nie mogę jednak pominąć tu przypuszczenia, które zrodziło się we mnie przy rozważaniu, zkąd przyszło natchnienie młodym przyjaciołom Mickiewicza do utworzenia związku, co tak wielki wpływ wywarł na młodzież ówczesną i tak się ściśle skojarzył z poezyą Adama.

Wiemy jak bliski stosunek łączył Kontryma z głównym organizatorem Filomatów, Zanem, i jakim Kontrym był agitatorem, jak budził do pracy i oświaty młodzież, do której umiał się naginać. Kościuszkowski żołnierz w rozmowach swoich z przyszłem gronem Filomatów musiał nieraz mówić o politycznym upadku narodu i o wewnętrznych przyczynach jego. Słowa jego padały na rolę bujną i ciepłą i były zapewne tem ziarnem, z którego zaczęły kiełkować szlachetne pragnienia w sercach młodzieży. Nadeszła nareszcie okoliczność, która była deszczem wiosennym dla tego ziarna. Dnia 15 października 1817 roku umarł w Solurze Kościuszko, a w kilka tygodni potem rozpoczęły się w Wilnie żałobne obchody na cześć tego bohatera, obchody, w których jak wiemy, całe miasto, wszystkie stany i wyznania brały gorący udział. Ta wspaniała manifestacya ducha narodowego, o której Lelewel pisał „przykładu takiego nie było na świecie, w Polsce poraz pierwszy się jawi", jeżeli nawet Lelewela, w Medach i Persach zagrzebanego, tak silnie elektryzowała, jakże potężnie musiała oddziałać na serca przyjaciół naszego poety i jego własne? Byłże to przypadkowy zbieg wydarzeń, że właśnie wkrótce potem zawiązuje się towarzystwo Filomatów? Nie, wolę raczej przypuścić, że to z prochów Kościuszki powstali Filomaci, że śmierć jego, która takie echo żalu i czci zbudziła w sercach Litwinów, natchnęła młodych przyjaciół gorącą chęcią połączenia słabych sił dla wysokiego celu, którego szlachetne usiłowania bohatera na innej drodze dopiąć nie mogły.

Wprawdzie Ignacy Zdanowicz w Pamiętniku o Filomatach i Filaretach, spisanym z ust jakiegoś nienazwanego świadka i uczestnika tych związków, podaje dzień 1go października 1817 roku, jako datę założenia filomatycznego związku, a zatem według tej daty zawiązanie się Filomatów wyprzedziłoby o parę miesięcy żałobne objawy czci dla Kościuszki w Wilnie i przypuszczenie moje przynajmniej w części byłoby mylnem. Jednakże daty tej w żaden sposób nie można przyjąć za pewną. Naprzód pochodzi ona z ust bezimiennego, o którym nie wiemy, jak dalece mógł być wtajemniczony w sprawy Filomatów, powtóre, ten sam bezimienny podał wiele innych dat błędnych *) Jakiejś ściśle określonej daty dla pierwszego zawiązku towarzystwa naznaczyć niepodobna. Wiemy tylko, że 14 września 1818 roku pisał Mickiewicz dla towarzystwa ów wiersz swój, niedawno z pośmiertnych papierów ogłoszony: „Już się z pogodnych niebios oćma zdarła smutna", z którego widać, że towarzystwo już było wówczas zawiązane, ale widocznie świeżo musiało być zawiązanem, skoro Mickiewicz w tym wierszu do przyjaciół swoich odzywa się: „Wy przyszła towarzystwa podporo i chlubo". Zdaje się zatem, że najwłaściwiej do pierwszej połowy 1818 roku, może do końca 1817, odnieść pierwszą myśl zawiązania towarzystwa Filomatów.

Zawiązując się w towarzystwo, pięciu młodych przyjaciół wezwało do uczestnictwa

*) Tak n. p. na stronie 8 Pamiętnika czytamy: „Liczniejszą ona (młodzież) była w uniwersytecie niż kiedy, i w chwili gdy Jan Sniadecki (1816 r.) po ośmioletniem urzędowaniu składał rektorstwo w ręce.... Lobenweina, rachowano już w uniwersytecie około tysiąca studentów". W tym ustępie są aż dwie błędne cyfry: Sniadecki składał rektorstwo nie 1816 ale 1815 r., liczba studentów w owym czasie wynosiła nie około tysiąca, ale prawie o połowę mniej. Na str. 18 data ukazu cesarskiego także mylnie podana, itp.

zostały wyczerpane. Do takich środków należy policzyć nowe kary proponowane przez krajową Radę szkolną dające nadzieję, iż przy jej użyciu niejeden nauczyciel, który zboczył z prawej drogi, wejdzie w siebie i stanie się jeszcze pożytecznym.

W art. 24 dotychczas obowiązującej ustawy zamieszcza ankieta następujący, przez krajową Radę szkolną nieprzyjęty dodatek: „Każda udzielona nagana odracza termin przyznania dodatku pięcioletniego o trzy lata od dnia udzielonej nagany“. Ponieważ przyjęto zasadę, że tylko nienaganna służba uprawnia do dotatku pięcioletniego, przeto należy artykuł ten tak stylizować, iżby w jego zastosowaniu nie zachodziły trudności. Projekt krajowej Rady szkolnej nie zaradza trudnościom w praktyce, bo z niego nie można poznać, czyli służba nieskazitelna nauczyciela przed udzieloną naganą liczy się do dalszej po upływie trzech lat nienagannie sprawowanej służby. Obecna ustawa zaś daje podstawę do takiego tłumaczenia, któreby ubezwładniło zasadę, iż tylko nienaganna służba daje prawo do dodatku pięcioletniego. I tak weźmy np. że nauczyciel służył dwa lata a z początkiem roku trzeciego dostał naganę na piśmie. Ponieważ od dnia nagany zachowywał się dobrze przez trzy lata, przeto nagana straciła znaczenie swoje, a nauczyciel otrzyma po upływie pięciu lat swej służby dodatek pięcioletni, tak jak gdyby nie otrzymał nagany. Co więcej, nauczyciel z krótszym czasem służby nienagannej wyszedłby lepiej, niż nauczyciel z dłuższym czasem. I tak nauczyciel, który na początku trzeciego roku służby dostał naganę, otrzymałby dodatek pięcioletni po upływie 5 lat. Zaś nauczyciel, który dostał naganę, z początkiem roku czwartego lub piątego swej służby, otrzymałby dodatek pięcioletni dopiero po 6 względnie po 7 latach służby. Ankieta zapobiega tym trudnościom i za każdą naganę wysuwa termin dodatku pięcioletniego o 3 lata. Sposób taki usuwa wszelkie trudności i dlatego przyjmuje go Wydział krajowy w swoim projekcie.

Ustawa obecna i projekt ankiety przydzielają wszelkie sprawy dyscyplinarne przeciw nauczycielom tymczasowym i zastępcom Radzie szkolnej okręgowej, krajowa Rada szkolna zaś wyłącza prawo wydalenia nauczycieli z pod zakresu działania Rady szkolnej okręgowej i przyznaje je sobie. Wydział krajowy uznaje to słusznem, bo gdy ta kara jest najwyższą i stanowi o losie nauczycieli, ustawa powinna ją złożyć w ręce najwyższej instancyi.

Ankieta stanowi w swoim projekcie, że jak długo trwa śledztwo dyscyplinarne przeciw nauczycielowi, nie może tenże zrzekać się posady. Wydział krajowy zgadza się z tym dodatkiem, bo jeżeli nauczyciel dopuścił się czynu, który pociąga utratę służby, powinna go dosięgnąć kara zasłużona i nie może być dozwolonem usunięcie się od kary za pomocą demisyi. Jeżeliby taka demisya była dopuszczalną, utraciłby rygor kary w najliczniejszych wypadkach swe znaczenie, a nauczyciel, który zasłużył na oddalenie i prawie byłby je otrzymał, mógłby w innej prowincyi uzyskać podstępnie posadę.

Ankieta i krajowa Rada szkolna przyjęły zasadę, że wejście nauczycielki w śluby małżeńskie pozbawia ją posady, ale zaraz dodają ustęp, że to postanowienie nie odbiera osobom zamężnym prawa do kompetowania o posady nauczycielskie. Wydział krajowy zaznacza, że daremnie szuka w tych postanowieniach konsekwentnie przeprowadzonej zasady. Albo bowiem żona i matka mają takie obowiązki w rodzinie, iż nie mogą należycie wypełniać obowiązków połączonych z nauczycielstwem, a w takim razie także i po zawarciu ślubów małżeńskich nie powinna być dopuszczoną do nauczycielstwa; albo obowiązki żony i matki nie są sprzeczne z obowiązkami nauczycielki, a wtedy postanowienie, iż przez zawarcie ślubów małżeńskich traci nauczycielka posadę jest niepotrzebne i w wielu wypadkach za surowe. Zresztą cóżby się okazało w praktyce w razie przyjęcia propozycyi ankiety i krajowej Rady szkolnej? Nauczycielka wyszedłszy za mąż utraciłaby posadę, ale zaraz potem mogłaby się podać o nową. Radzie szkolnej krajowej trudnem będzie odmówić zasłużonej i dobrze ukwalifikowanej nauczycielce pozwolenia, a jeżeli się weźmie za podstawę dotychczasową praktykę, wedle której okręgowe Rady szkolne bardzo często zezwalają na zamężcie, to i krajowa Rada szkolna pójdzie prawdopodobnie tą drogą. Tem samem postawiona na czele zasada stanie się w praktyce iluzoryczną, niewykonaną. Zdaniem Wydziału krajowego obecnie obowiązująca ustawa trafniej tę kwestyę rozstrzyga. Nie stawia bowiem powyższej kardynalnej zasady, ale żąda poprzedniego zezwolenia okręgowej Rady szkolnej, która po zbadaniu wszelkich okoliczności wydaje swoje postanowienie. Także i wyższe względy przemawiają przeciw zasadzie postawionej przez ankietę i krajową Radę szkolną. Społeczeństwo, jeżeli ma być zdrowe, musi się opierać na rodzinie a zatem na małżeństwie. Małżeństwo jest gwarancyą moralnego i religijnego wychowania dziatwy. To też wszystkie ustawodawstwa a szczególnie religia nasza ochraniają instytucyą małżeństwa całą swoją powagą, a jeżeli w poszczególnych wypadkach instytucya małżeństwa nie da się pogodzić z pewnemi zatrudnieniami i przeznaczeniami, to z drugiej strony w obec wielkich celów, jakie połączone są z instytucyą małżeństwa, obowiązkiem jest ustawodawstwa zakazy małżeństwa ograniczyć do najmniejszych rozmarów, mianowicie tam tylko wydać taki zakaz, gdzie absolutna konieczność tego wymaga. Z tych wychodząc zasad, nie może Wydział krajowy zgodzić się z zapatrywaniami krajowej Rady szkolnej i ankiety, chociaż nie przeczy, że stan małżeński nauczycielek i obowiązek wychowania własnych dzieci nastręcza czasem niedogodności. Że jednak trudności te nie są nieprzezwyciężone, dowodzi okoliczność, iż mamy wiele nauczycielek zamężnych, które wzorowo pełnią swoje obowiązki. Wydział krajowy zaleca tedy zatrzymanie postanowień dotąd obowiązujących.

Najmniej różnic zachodzi w projektach ustawy o władzach nadzorczych, miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych.

Wydział krajowy zgadza się na proponowaną zmianę, aby przewodniczącego Rady szkolnej miejscowej mianował przewodniczący Rady szkolnej okręgowej. Zanadto znane jest zły stan obecny, aby nad nim szeroko rozwodzić się trzeba było. Dość wskazać na to, iż przewodniczącymi takimi byli czasem ludzie, nieumiejący ani czytać ani pisać.

Wydział krajowy zgadza się, aby zwyczajne posiedzenia Rady szkolnej miejscowej odbywały się co dwa miesiące zamiast co miesiąc jak dotychczas, ponieważ zakres działania Rady szkolnej miejscowej przez odebranie jej kasowości i rachunkowości znacznie zostałby zmniejszony, a nadto przewodniczący może każdej chwili zwołać nadzwyczajne posiedzenie, jeżeli to uzna za potrzebne. Również zgadza się Wydział krajowy, aby przewodniczący obowiązany był na żądanie Rady szkolnej okręgowej zwołać nadzwyczajne posiedzenie, albowiem widzi w tem skuteczny środek do wywołania czynności Rady szkolnej miejscowej tam, gdzieby ona zaniedbywała swe obowiązki.

Nadzór nad szkołą jest wedle propozycyi ankiety i krajowej Rady szkolnej lepiej zorganizowany niż w dotychczas obowiązującej ustawie. Nowy projekt oddaje nadzór szkoły przewodniczącemu, który swoje spostrzeżenia przedkłada Radzie szkolnej okręgowej. Jestto konsekwencya dalsza zasady, że przewodniczący Rady szkolnej okręgowej mianuje przewodniczącego w Radzie szkolnej miejscowej. Dla nauki i prowadzenia młodzieży może tylko korzyść wypaść z takiego urządzenia. Dotychczas wedle § 16 dawnej ustawy zorganizowany nadzór nie odnosił prawie żadnych skutków.

Karanie przewodniczącego lub członka Rady szkolnej miejscowej za stałe zaniedbywania obowiązków, zarządzenie co potrzeba w razie grożącego niebezpieczeństwa niepowetowanej szkody dla szkoły, ściągnienie wynikłych ztąd wydatków od winnych i rozwiązanie Rady szkolnej miejscowej, gdyby poprzednie środki okazały się bezskutecznemi, stanowić będą rękojmię sprężystego prowadzenia spraw Radzie szkolnej miejscowej poruczonych. Dotychczas obowiązująca ustawa nie znała tych środków, dlatego też czynności Rady szkolnej miejscowej z małemi tylko wyjątkami równały się zeru. Z tych powodów zgadza się Wydział krajowy z temi postanowieniami.

Ankieta zatrzymała dotychczasowy podział kraju na 37 okręgów powiatowych, krajowa Rada szkolna zaś dzieli kraj tylko na 22 okręgi powiatowe. Niewiadome są Wydziałowi krajowemu powody tej zmiany, ale wiedząc, że im większe są okręgi, tem trudniejsza jest administracya, szczególnie w sprawach szkolnych, ciągłego i ścisłego nadzoru potrzebujących, przychyla się do zdania ankiety i zatrzymuje dotychczasowy podział.

Ankieta i krajowa Rada szkolna zgodnie proponują, aby rada tej gminy, w której Rada szkolna okręgowa ma swą siedzibę, wysyłała do niej swego delegata. Wydział krajowy nie ma nic do zarzucenia przeciw postanowieniu, które ma nadal lepiej warować interesa gminy.

Postanowienie ankiety, iż należy mianować drugiego inspektora, jeżeli liczba szkół w okręgu przewyższa sto, nie wydaje się Wydziałowi krajowemu odpowiedniejszem od przepisu obecnie obowiązującej ustawy, że wtenczas należy mianować dwóch lub więcej inspektorów, jeżeli tego wymaga potrzeba. Nietylko bowiem ilość ale także jakość szkół rozstrzyga o przeciążeniu jednego inspektora szkolnego. Dlatego zgodnie z krajową Radą szkolną zatrzymuje Wydział krajowy dotychczasowy przepis.

Wreszcie zgodnie z projektem ankiety wnosi Wydział krajowy przyznanie Radzie szkolnej okręgowej prawa delegowania członków do nadzwyczajnej wizytacyi szkół oraz włożenie na polityczną władzę obowiązku wykonywania uchwał Rady szkolnej okręgowej bez względu na to, czy ona znajduje się w siedzibie starostwa lub w innem miejscu.

SPRAWY MONARCHII

— Z wyjątkiem ministrów barona dr. Ziemiałkowskiego i dr. Dunajewskiego, wszyscy członkowie gabinetu powrócili już do Wiednia i objęli kierownictwo swoich wydziałów We wszystkich ministerstwach, jak zaznacza *Pol. Cor.*, pracują gorliwie nad wygotowaniem tych przedłożeń, które mają stanąć na porządku dziennym najbliższej sessyi Rady państwa. Budżet na rok 1883 został już ułożony w głównych zarysach i wykazuje znakomity postęp na drodze ku przywróceniu równowagi w gospodarstwie państwowem. W grę tutaj wchodzą przedewszystkiem następujące czynniki: Możliwe zaprowadzenie oszczędności we wszystkich gałęziach administracyi państwowej, reforma opodatkowania w duchu wskazanym przez pana ministra skarbu w ostatnim jego *exposé* finansowem, podniesienie dochodów przez popieranie rolnictwa, rzemiosł, handlu, przemysłu i ogólnego obrotu. Z Wiednia piszą dalej, że koła decydujące spodziewają się, iż projekt budżetu znajdzie sympatyczne przyjęcie w parlamencie i po za parlamentem, ponieważ przekona wszystkich, że pan minister skarbu przez zaprowadzenie rozsądnych oszczędzeń i przez systematyczne powiększanie dochodów państwa zmierza szybkim krokiem do przywrócenia równowagi, popierając równocześnie handel i przemysł.

— Nadzwyczajne wrażenie wywołał w całej prasie wiedeńskiej komunikat policyi wiedeńskiej, o którym podaliśmy obszerniejszą wzmiankę w ostatnim numerze pisma naszego. Komunikat ten wykazuje, że śledztwo przeprowadzone w sprawie napadu rozbójniczego dokonanego d. 4 lipca b. r. na majętnym rękodzielniku wiedeńskim Marstallingerze, doprowadziło do wykrycia, że rozboju dopuścili się zwolennicy tak zwanego radykalnego stronnictwa robotników, którzy celem zebrania odpowiedniego funduszu na prowadzenie zgubnej agitcyi uciekli się do pospolitej zbrodni. W rękach policyi znajduje się już dziesięciu członków tej niebezpiecznej bandy, między innymi powiodło się władzom pochwycić także przywódców, którzy na ostatniem zgromadzeniu robotników z takim ferworem występowali w obronie radykalnego i anarchistycznego kierunku. Podobno policya wiedeńska ma w ręku dowody, że banda ta dopuściła się jeszcze kilku innych zbrodni, których sprawców nie można było wykryć, a które poczytywane były powszechnie za dzieło zwykłych rzezimieszków. Dzienniki z tego powodu wyrażają się z należytem uznaniem o sprężystości policyi wiedeńskiej, podnosząc, że wielkiem jest szczęściem, iż powiodło się jej pochwycić anarchistów zaraz w pierwszym okresie niebezpiecznej ich działalności i tym sposobem sparaliżować zabiegi, dążące do państwowego i socyalnego przewrotu.

W ostatnich czasach odbyło się w Wiedniu i Gracu kilka zebrań robotników, na których żywioł radykalny podniósł zachwale głowę, teroryzując bezwzględnem swem postępowaniem umiarkowane elementa. Podobne zebrania zapowiedziane były także w Bernie i Lincu, jednakże nie przyszły do skutku. Aby dać należyte wyobrażenie o ostatecznych celach anarchicznego stronnictwa dosyć jest przypomnieć przebieg zebrania odbytego d. 31 lipca na przedmieściu *Fünfhaus* w lokalnościach Zobela. Głównym przedmiotem narad zgromadzenia było tam określenie stanowiska robotników do zawiązującego się „niemieckiego stronnictwa ludowego“, które jak wiadomo wzięło sobie za zadanie powolne torowanie robotnikom drogi do zdobycia prawa wyborczego. Prawie wszyscy mowcy tego zebrania nietylko oświadczyli, że nie chcą mieć żadnych stosunków z zawiązującem się stronnictwem ludowem, lecz wstąpili w sposób gwałtowny przeciw wszystkim obecnym politycznym i parlamentarnym stronnictwom i nazwali ogólne prawo wyborcze „niegodziwym podarkiem“ „zasadzką“ na „uciemiężonych robotników“, którzy „przy obecnym ustroju politycznym i społecznym nie mogą spodziewać się polepszenia swojej doli.

Drugie zebranie robotników wiedeńskich, odbyte d. 8 b. m., oświadczyło się kategorycznie przeciw ogólnemu prawu wyborczemu, motywując swą uchwałę tem, że robotnicy byliby zmuszeni głosować na kandydatów wskazanych im przez chlebodawców, popadliby zatem w jeszcze większą zależność.

Hasłem anarchistów jest przeto, że nie emancypacya polityczna ma być środkiem do pozyskania emancypacyi ekonomicznej, lecz przeciwnie, i w tem właśnie zachodzi ogro

---

w niem dwóch innych jeszcze kolegów: Łozińskiego, zwanego w gronie kolegów Szerokim z powodu szerokiej twarzy i barczystości, i Onufrego Pietraszkiewicza, *vulgo* Nufra. Dwaj ci nowi przyjaciele ustępowali pod względem inteligencyi i zapewne pod względem wykształcenia pięciu innym, ale wnosili z sobą serca niemniej gorące od innych. Łoziński, rodem z Wołynia, wychowaniec krzemienieckiej szkoły, miał w sobie najmniej ze wszystkich marzycielskiego pierwiastku. „Przekładał, powiada o nim Domejko, nad zbyteczne uniesienia dobry byt, niezależność: nie oddawał się żadnej gałęzi nauk, ale był dobrze obeznany tak z literaturą, jakoteż z naukami przyrodniczemi i matematyką.... Zawsze w dobrym humorze, rubaszny, umiał skarbić przyjaciół i miał przewagę między młodzieżą.“ Onufry Pietraszkiewicz był jeszcze rubaszniejszym od Łozińskiego, a przytem najruchliwszym i najzapaleńszym z całego grona. On był roboczą siłą towarzystwa, dźwigał na sobie całą materyalną pracę jego, pełniąc funkcye sekretarza, archiwisty, skarbnika i mistrza ceremonii przy małych ucztach koleżeńskich, których urządzaniem zajmował się. „Jedynym jego żywiołem i warunkiem bytu była narodowość, dobro kraju, przeszłość i przyszłość Polski. On tylko jeden nosił wąs zawiesisty na pamiątkę Sobieskich, Pułaskich i lubił śpiewać: „Ozdobo twarzy pokrętne wąsy“.*)

Prezesem towarzystwa był Jeżowski; z wieku mu i z poważnego usposobienia ten urząd się należał. Ustawy były krótkie. Opłata wnoszona przez członków nie przenosiła dwóch złotych na miesiąc. „Na posiedzeniach czytano literackie prace i naukowe rozprawy, w których przedewszystkiem przestrzegano czystości języka, a przedmiotem ustnych narad miało być wyłącznie obmyślanie środków dążących ku szerzeniu oświaty i braterstwa między młodzieżą, ku utrzymaniu w niej narodowego ducha, tak, aby każdy przekładał dobro powszechne nad interes prywatny i szanował bardziej cnotę i uczciwość obywatelską niż wszelkie dostojności światowe, bogactwa i wyniesienie się. W pożyciu zaś między członkami towarzystwa zalecano przedewszystkiem szczerość i wzajemną pomoc.“ Posiedzenia odbywały się co dwa tygodnie, a w razie potrzeby częściej, ale zawsze w tajemnicy. W przybieraniu nowych członków, zachowywano wielką ostrożność. „Wyznaczano osobnych komisarzy dla śledzenia i poznawania kandydatów i nie pierwej wyjawiano nawet już wybranym na członków byt towarzystwa, aż się zupełnie przekonano, że nowo wybrany zgadzał się całkiem na zasady przyjęte w organizacyi tego towarzystwa. Pospolicie używano do tego następującej filuteryi: Dwóch czy trzech członków wyznaczonych do poznania kandydata, proponowało mu założenie towarzystwa, układało z nim statuta i całą organizacyę, odpowiednią tej, jaka była przyjętą u Filomatów, i kiedy cała ta robota udana, której on sądził się być współautorem, była ukończona, wprowadzano go na posiedzenie, oświadczając, że to, czego chciał, już egzystuje od dawnego czasu.“

Tak nam opowiada organizacyę towarzystwa żyjący dziś Filomata, Ignacy Domejko, który wprawdzie nie należał do pierwszych założycieli towarzystwa, niebawem jednak został do niego przyjętym. Z powodu tej nadzwyczajnej ostrożności, jaką przy rozszerzeniu towarzystwa zachowywano, w przeciągu dwóch pierwszych lat jego istnienia przyjęto oprócz Domejki zaledwie sześciu, najwięcej siedmiu nowych członków. Byli to mianowicie: Jan Sobolewski, jeden z tych, któremu poświęconą jest trzecia część *Dziadów*, wcześnie zmarły na wygnaniu; Józef Kowalewski sławny potem filolog „najulubieńszy uczeń Grodka, pracowity, cichy, lubiany od młodzieży“, od którego imienia pochodzi nazwa ballady *Trzech Budrysow*; ksiądz Chlewiński, sprawujący służbę parafialną przy kościele świętojańskim a potem proboszcz w Nowogrodzkiem; mniej znany od innych Kozakiewicz i podobno jakiś Białostoczanin, którego nazwiska Domejko nie pamięta, wie tylko, że jeszcze przed 1830 rokiem umarł na Syberyi, jako wygnaniec.

Jaką rolę odegrał Mickiewicz w organizowaniu i rozszerzaniu towarzystwa? Głównym organizatorem nie był, to pewna, rolę tę wszyscy zgodnie przyznają Zanowi. Nie miał też jak inni jego współtowarzysze zdolności agitatorskich, łatwości zawiązywania stosunków, której mu zawsze brakło. Nie brał nawet udziału w pisaniu ustaw; „ale się radzono go w rzeczach kierunku, zasad i celów, i słuchano go, bo jego sokole oko widziało dobrze i daleko“. Pragnienia, chęci, zamiary i plany kolegów, przechodząc przez duszę młodego poety nabierały jasności i górności i krystalizowały się w poezyi, która z kolei namaszczała i krzepiła usiłowania kolegów.

(Ciąg dalszy nastąpi).

JÓZEF TRETIAK.

*) Filareci i Filomaci. Rocznik Towarzystwa Hist. Lit. 1870—72. Str. 5.

mna różnica między nimi a innymi socyalistami, którzy wychodzą z tej zasady, że proletaryat powinien przedewszystkiem pozyskać władzę, a za pomocą niej dopiero ekonomiczną emancypacyę.

„Łamano sobie głowę — pisze *Tribune* — w jaki sposób anarchiści dokażą cudu zasadzającego się na polepszeniu stanowiska robotników bez zapewnienia sobie ku temu celowi ustawodawstwa. Najświeższy komunikat policyi wiedeńskiej jest kluczem do rozwiązania tej zagadki. Środkiem ku polepszeniu doli robotnika mają być kradzieże, rozboje, mordy i inne zbrodnie. Anarchiści jednakże, uganiając się za swemi celami, zapomnieli zupełnie, że istnieją władze,że istnieje zdrowe społeczeństwo, które stanie jak jeden mąż przeciw podobnej reformie społecznej i wspierać będzie wszelkiemi siłami władzę kompetentne.“

— Od pewnego czasu poczęły się objawiać w dziennikach austryackich i węgierskich szczegółowe doniesienia o malwersacyach, które miały być wykryte w administracyi krajów okupowanych. W tym przedmiocie piszą z Serajewa do *Politische Corresp.*: „Dzienniki zamieszczają liczne doniesienia o defraudacyach, jakich mieli się dopuścić niektórzy urzędnicy zatrudnieni w różnych gałęziach bośniacko - hercegowińskiej administracyi. Doniesienia te, którym starano się nadać pozory dokładności, wymagają poniekąd sprostowania. Na podstawie zasiągniętych u źródła wiarogodnego informacyj możemy zapewnić, że podane szczegóły są albo wręcz nieuzasadnione, lub też grzeszą nieumiarkowaną przesadą. Co się tyczy przedewszystkiem naczelnika policyi p. Alpiego, to rozsiewane o nim pogłoski są poprostu zmyślone; nie dopuścił się on żadnego nadużycia z powierzonemi mu funduszami, że zaś dano mu dymisyę, to stało się to tylko dla tego, że wśród obecnych okoliczności nie odpowiadał swojemu zadaniu. Theodorowicz, który sprawował urząd naczelnika powiatu w Serajewie zeznał sam, że „złodzieje skradli mu“ 4000 złr. nie zaś 14.000 złr., jak doniosły dzienniki. Jakkolwiek niedobór ten został pokryty, Theodorowicza usunięto bezwłocznie ze służby.

Co się tyczy dalej wrzekomego kasyera derwenckiej dyrekcyi skarbowej Pasłowskiego, to ten nie był bynajmniej urzędnikiem i znajduje się obecnie w więzieniu śledczem z powodu uronienia 1000 złr., nie zaś 15.000 złr. Z przytoczonych tutaj szczegółów pokazuje się, że władze kompetentne postępują w takich wypadkach z wielką surowością, niedopuszczającą najmniejszej pobłażliwości.“

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Przygotowania obrony Arabiego).

Politische Correspondenz podaje z Aleksandryi Pod d. 17 b. m. następujące wiadomości o pracach fortyfikacyjnych Arabiego:

„Arabi-basza rozwija zwykle ruchliwą działalność, odbywa ciągle przeglądy robót ziemnych i pracuje sam po całych nocach. Ziemne roboty fortyfikacyjne rozciągają się od Ramleh pod Kafr-el-Dewar. Do robót tych użyto przeszło 8000 fellahów, którzy trzymani są w największej karności. W Kafr-el-Dewar sypią olbrzymią groblę, oddzieloną od drugiego nasypu obronnego rowem na cztery metry głębokim a szość metrów szerokim, wzmocnionym rodzajem zapory wzniesionej z belek, kamieni i cegieł. Pierwsza linia obronna wysunięta jest na tysiąc metrów od Ramleh i dotyka prawie do miejscowości El-Bedah. Po za tą linią ufortyfikowano wszystkie naturalne wzgórza piaszczyste i ziemne aż pod Kafr-el-Dewar. Pagórki te nazywają się *Koms*, a jest ich około tysiąca, lecz istotną obronność można przyznać ledwo połowie tych oszańcowań. Pomiędzy Kafr-el-Dewar powznoszono podobne do tych naturalnych wzgórzy fortyfikacye. Najznaczniejszemi ze względu na rozległość i wyniosłość są szańce Abu-Hommus i Damanhur. Pierwszy z nich jest najsilniej utwierdzony i w razie przebicia pierwszej linii obronnej ma służyć za osłonę dla odwrotu pod Damanhur.

„Samo miasto Damanhur położone 12 metrów nad powierzchnią morza, ufortyfikowano także i uzbrojono w działa. Utwierdzenia te jednak nie mogły się długo opierać kulom atyleryi angielskiej. W Zahnieh gdzie się łączy kanał Katatbe z kanałem Mahmudieh stoi przedni posterunek Arabiego, broniący drogi do Atfé i Damanhur. Istniał tu niegdyś obóz egipski, między utrzymywać w karności Beduinów Egiptu dolnego. Ufortyfikowany ten obóz,nazwany Tel-el-Barud, ma tem większe znaczenie strategiczne, że jest stacyą dróg wiodących z Kairu do Kafr-el-Zayat i do Egiptu górnego. Arabi kazał tu naprawić stare fortyfikacye i wybudować cztery nowe szańce bastyonowe. W Zahnieh, odległego o 15 kilometrów od Atfé a 5 kilometrów od Damanhur, znalazł Arabi namioty małe dla blisko 2000 ludzi i skonfiskował je dla siebie. Wojsko Arabiego żyje tylko z rekwizycyi. Ludność krajowa przywiedziona temi rekwizycyami do nędzy nie ma innego wyjścia jak przyłączyć się do armii Arabiego, co w chwili stanowczej akcyi musi się stać wielką niedogodnością dla uzurpatora, nie mówiąc już o tem, że i teraz żywić on musi mnóstwo ludzi bezczynnych. Dopóki posterunki angielskie rozstawione były w znaczniejszych odległościach jeden od drugiego, żołnierze Arabiego mogli wybierać się na zwiady i chodzić wygodnie po okolicy, obecnie jednak już im to utrudnili Anglicy.“

(Kwestya zatopienia Egiptu).

O poruszanej kilkakrotnie kwestyi zatopienia chwilowego pewnej części Egiptu, w celu obrony przeciw inwazyi angielskiej, otrzymała *Politische Correspondenz* od Egipcyanina kilka uwag, które w przekładzie podajemy:

„Na pytanie, czy Arabi przez wywołanie powodzi mógłby się skutecznie bronić Anglikom, przynajmniej w razie ataku od strony Aleksandryi, odpowiedzieć musimy potwierdzająco. Nie trzeba tu wcale uciekać się do przykładu Hollandyi, gdyż porównanie nie byłoby dokładne, ale Anglicy sami, gdy po opuszczeniu Egiptu przez Bonapartego i Klebera chcieli armię francuską w Aleksandryi izolować, uciekli się byli do tego strasznego środka. Sprowadzili oni wówczas powódź nie za pomocą Nilu, ale za pośrednictwem morza, co jest możebne, ponieważ część delty położona jest niżej od powierzchni morza. Arabi-basza mógłby się jednak wygodniej i łatwiej posłużyć Nilem. Od 25 czerwca woda Nilu ciągle wzbiera. Dnia 15 października dojdzie stan wody do najwyższego punktu. Prowadzona podziemnemi kanałami woda Nilu może być przez tamy puszczona lub powstrzymana. Są to tak zwane kanały Nilowe. Oprócz tych kanałów używanych tylko przy wysokim stanie wody, istnieją od czasów Mehmeda Alego tak zwane kanały *Sefi*, które służą do nawodniania w czasach posuchy. W dolnym Egipcie jest ośm takich kanałów. Dwa takie kanały, a mianowicie Mahmudieh i kanał Katatbe ciągnący się na przestrzeni 123 kilometrów z licznemi odnogami, dochodzą aż do okręgu Behera w pobliżu Aleksandryi. Obadwa są zasilane z odnogi Rozety. W kanale Katatbe można doprowadzić wysokość wody do 8 metrów i przy pomocy tam utrzymać wysokość na żądanym poziomie.

„Otóż przez zamknięcie lub otworzenie tamy mogłaby być cała delta zatopioną, coby Anglikom nie pozwoliło nietylko przedsięwziąć wyprawy na Damanhur na zachód od odnogi Rozety, ale także w tej porze roku zamknęło by im drogę pomiędzy odnogami Rozety, i Damiety. Nie można jednak przypuszczać, żeby Arabi uciekać się chciał do tak zgubnego i rozpaczliwego środka. Najliczniejsza ludność delty padłaby pierwsza ofiarą takiej powodzi. żniwo zostałoby zniweczone a ziemia stałaby się na długi czas niezdatną pod uprawę, bo zawrócenie i ściągnięcie zupełne wody do kanałów wymagałoby olbrzymich kosztów i długiego czasu. Najważniejszą jednak okolicznością jest, że Arabi nie byłby w stanie, bo to nie w sile ludzkiej, ograniczyć powodzi do punktów strategicznych, które mu są potrzebne, pochylający się bowiem ku północy teren, ściągnąłby wodę na moczary Mariutu, Abukiru i Burlosu, podczas, gdy wynioślejsze nieco punkta terenu byłyby wolne od wody. Zatopienie delty byłoby z pewnością wielkim kłopotem dla Anglików, ale jednak nie absolutną przeszkodą do wtargnięcia w głąb, byłoby zatem bronią obosieczną, ktoraby Egipt dotknęła daleko silniej, niż inwazya angielska, która atak z północy poprowadzi prawdopodobnie tylko jako pomocniczy.“

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Bernardówce w powiecie trembowelskim 100 zł. zapomogi na ukończenie budowy cerkwi.

— **JE. pan Namiestnik**, hr. Alfred Potocki, powrócił wczoraj rano do Lwowa.

— **Z powodu przerwy** na kolei Karola Ludwika nie otrzymaliśmy dziś do tej chwili poczty wiedeńskiej i w ogóle z Zachodu. Dyrekcya wspomnionej kolei przysyła nam następujące oznajmienie: „W skutek przerwania chmury w nocy dnia 27 sierpnia uszkodzony został pomiędzy Tarnowem a Wolą rzędzińską mały most tak, że pociągi osobowe kolei Karola Ludwika nr. 1 i 5 w Tarnowie pociągi zaś nr. 2 i 6 w Dębicy zatrzymane być musiały.

— **Wpisy uczennic** w miejskiej szkole wydziałowej żeńskiej odbywać się będą w dniach 29, 30 i 31 b. m. od godziny 8 do 11 przed południem i od 3 do 5 po południu w lokalności szkolnych położonych na II piętrze zabudowania ratuszowego.

— **Towarzystwo leśne** podało do wiadomości członków swoich następujący program walnego zgromadzenia: Dnia 3 września r. b. wieczorem o godzinie 7 w sali towarzystwa *Frohsinn* (w hotelu Żorza) poufne zebranie celem bliższego zapoznania się; dnia 4 września o godzinie 11 przed południem posiedzenie w sali ratuszowej, na którem nastąpi: 1) zagajenie; 2) wybór wydziału; 3) wybór komisyi rachunkowej; 4) sprawozdanie komitetu i uchwalenie budżetu na rok 1882 i 1883; 5) uchwalenie upoważnienia dla wydziału do przyjmowania nowych członków w ciągu roku 1883; 6) wnioski członków; dnia 5 września wycieczka wspólna do Przemyśla. Komitet wykonawczy, upraszając o jak najliczniejsze zebranie, dodaje, iż dla członków towarzystwa udających się na walne zebranie uzyskał następujące ulżenia w cenach jazdy, które przyznane zostaną za okazaniem karty legitymacyjnej przy kasie osobowej. Kolej Karola Ludwika zniżyła cenę biletu tak II jak III klasy wagonu o $33^1/_3$%; kolej węgierska, łupkowska, dniestrzańska i Arcyksięcia Albrechta przyznała zniżenie ceny o 25% tylko dla wagonów II klasy. Dyrekcya kolei czerniowieckiej uczyniła wniosek swej wyższej władzy, aby przyzwolonem zostało zniżenie takie, jakie przyznała kolej Karola Ludwika. Ulżenia powyższe nie odnoszą się do pociągów pospiesznych

— **Wiec.** Zarząd centralny Towarzystwa „Kółek rolniczych“ („Oświaty i Pracy“) w myśl § 26 nowo zatwierdzonego statutu, ogłasza, że walne zgromadzenie Towarzystwa „kółek rolniczych“ odbędzie się w Przemyślu dnia 10 września b. r. o godzinie 2 popołudniu w barakach, zbudowanych opodal wystawy. Z powodu, iż § 27 wyż wzmiankowanego statutu wyraźnie orzeka, że „każde zwyczajne walne zgromadzenie jest połączone z odczytami lub zwiedzaniem gospodarstw wzorowych“, przeto zarząd centralny postanowił skorzystać z odbywającej się właśnie w tym czasie wystawy rolniczo-przemysłowej i połączyć walne zgromadzenie z wspólnem zwiedzeniem wystawy. Delegaci więc pojedyńczych kółek jak niemniej członkowie tychże i osoby mające chęć należenia do Towarzystwa, winny w sobotę 9 września o godzinie 10 rano zgromadzić się na placu wystawy, poczem pod przewodnictwem odpowiednich profesorów, zwiedzą wspólnie wszystkie działy wystawy. Podając powyższe uchwały do wiadomości, dodaje zarząd, że jako gospodarzy do zajęcia się w Przemyślu przybyłymi na walne zgromadzenie wydelegował ks. prałata Stan. Stojałowskiego, p. Wład Tynieckiego, p. Mikołaja Epsteina, p. Alberta Wilczyńskiego i p. Aleksandra Vogla. Po karty legitymacyjne służące do zniżenia ceny jazdy koleją należy się zgłaszać do zarządu centralnego „kółek rolniczych“ we Lwowie, ul. Akademicka l. 8. Porządek walnego zgromadzenia: 1. Zagajenie. 2. O kółkach rolniczych w ogólności. 3. Sprawozdanie z czynności zarządu. 4. Wnioski zarządu. 5. Wybór trzech członków komisyi rachunkowej. 7. Odczyt z dziedziny rolnictwa. 8. O potrzebie oświaty. 9. Zamknięcie.

— **Obywatelstwo honorowe** nadała gmina Żmigród c. k. staroście w Jaśle p. Romanowi Gabryszewskiemu w wdzięcznem uznaniu pomocy, użyczonej tamtejszym pogorzelcom.

* **Zapiski policyjne.** Maurycy Zymes, izraelita, szczupłej budowy, brunet po dokonanej kradzieży 8.000 rubli w Warszawie umknął prawdopodobnie do Galicyi. — Skradziono panu A. K. z wozu torbę podróżną z ciemnem paltem letniem, dwoma czarnemi surdutami i bielizną wartości 40 zł. — Pan A. Sz. zgubił książkę kasy oszczędności, opiewającą na kwotę 72 zł. 10 ct

** **O wylewach** otrzymaliśmy bliższe doniesienia z kilku powiatów. Odnoszą się one do przerwania chmur i wystąpienia z łożysk rzek wschodnio-galicyjskich dnia 20 b. m. W powiecie bóbreckim zalana była przeważna część gruntów gmin Bortniki, Bukawina, Mołotów, Demidów, Borodzyce, Zalesce, Czartoryja i Poddniestrzany. Z niżej położonych pól i łąk w tych miejscowościach zabrała woda wszystko zboże i siano. Zagrożonym powodzią mieszkańcom dowozili żandarmi żywność. Z ludzi nikt nie zginął. — W gminach powiatu buczackiego Ostrzu i Uniżu zalała woda przeszło 80 domów, z których kilkanaście się zawaliło, a pozostałe są nie do zamieszkania. W Uściu zielonem, Trościańcu i Łuce zalanych było przeszło sto domów, w których woda aż po okna stała. Nadto we wszystkich tych gminach, jako też w miejscowości Bobrowniki, zabrała powódź siano i zboże w kopach, wymuliła i zabrała wszelką jarzynę, a w Koropcu zabrała przeszło 800 sągów drzewa opałowego, do spławu przeznaczonego. I tu z mieszkańców nikt życia nie postradał, również zdołano ocalić bydło. Straty w ziemiopłodach są niezmierne. — W powiecie tłumackim zalane były grunta gmin nad Dniestrem położonych: Petryłowa, Nowosiółek, Lipia. Niżniowa, Kutysk, Horyhlad i Budzyna. Strat nie można było jeszcze dotychczas ocenić. Wieś Dolhe cała prawie była zalana, mieszańcy utracili całe swe mienie, i z życiem tylko uszli do sąsiednich Strychaniec, gdzie nieszczęśliwi obozują pod gołem niebem. W powiecie samborskim oprócz wymienionych już poprzednio gmin ucierpiały od powodzi w sposób bardzo dotkliwy miejscowości: Brześciany, Dorożów, Głęboka, Kalinów, Kowernice, Majnicz, Rakowa, Rogóżno i Sąsiadowice. W skutek wylewu Sanu, który dopiero dnia 23 b. m. zaczął opadać, oraz jego dopływów, zalane zostały niziny powiatu niskiego, tak, że niektóre łąki na parę łokci stały pod wodą. Strata w polu jest również znaczna. Najwięcej ucierpiały miejscowości Nisko, Jeżów, Jarocin i Szyperki. Wszędzie zarządzono likwidacyę szkody.

** **O krwawem zajściu** donosi nam następująca depesza z Brzeżan: Kazimierz Raciborski, rządca Słobody, liczący lat 29, średniego wzrostu, barczysty, blondyn, twarzy okrągłej, ogolony, z szerokim blond wąsem, wczoraj (w niedzielę) przed godziną 7 rano zastrzelił majora Bojera i ranił jego żonę, poczem umknął w kierunku Kozowy. Pogoń zarządzona. Najbliższe stacye kolejowe uwiadomione telegraficznie. — Późniejszy telegram donosi nam: Raciborski krótko przed przybyciem konno za nim wysłanego żandarma, w Słobodzie życie sobie odebrał wystrzałem.

** **Piorun** dnia 15 b. m. dwukrotnie uderzył w domy mieszkalne włościan w Piotrowicach, w powiecie wadowickim i wzniecił pożary, które domy owe pochłonęły ze sprzętami i ruchomościami. Z ludzi nikt nie doznał uszkodzenia. W gminie Bartwałdzie górnym, w tym samym powiecie, spalił piorun tegoż dnia dom włościański i zabił dwie krowy.

** **W kronice samobójstw** w kraju mamy do zapisania za ubiegły miesiąc ogółem 10 wypadków, z których dwa zdarzyły się w powiecie żółkiewskim, po jednym zaś w powiatach brodzkim, kosowskim, myślenickim, przemyskim, rudeńskim, skałackim, śniatyńskim i zbarażkim. W liczbie ofiar śmierci samobójczej znajdowało się dziewięciu mężczyzn i jedna kobieta; najmłodsza z ofiar liczyła lat 16, najstarsza lat 60, zresztą byli to ludzie przeważnie w sile wieku i ojcowie rodzin. Znajdował się pomiędzy nimi starszy strażnik skarbowy, wszyscy inni byli włościanie. Śmierć samobójcza w czterech wypadkach nastąpiła przez obwieszenie się, w czterech przez utopienie, w jednym przez poderżnięcie gardła nożem, a w jednym przez zastrzelenie się Przyczyną targnięcia się na własne życie była w dwóch wypadkach melancholia, w dwóch nałogowe pijaństwo i spowodowana niem nędza i rozpacz, w jednym stan gorączkowy, w jednym śmierć narzeczonego, w jednym obłęd umysłowy, w jednym niedostatek; zaś w dwóch wypadkach przyczyna nie mogła być zbadana. — Włościanin z Dzibułek, w powiecie żółkiewskim, Daniło Andruchów, w napadzie jakiegoś cierpienia, chciał się zrazu poderżnąć kosą, a gdy mu ją odebrano, próbował się obwiesić. Po udaremnieniu i tego zamachu pobiegł w pole i skoczył do studni znajdującej się na pastwisku, zkąd go już nieżywego wydobyto.

— **Ciekawe wykopaliska** znaleziono przy robotach około rozszerzenia zamku cesarskiego w Wiedniu. Są to mianowicie zabytki z czasów rzymskich, jak dno czarki z *terra sigillata*; strzemiona bronzowe; guzik bronzowy z emalią; żławice szklanne; 14 monet starorzymskich z II i III stulecia oraz z późniejszych czasów: 8 wiedeńskich feników i groszy praskich; rozmaitą niemiecką po większej części monetę zdawkową srebrną z XVII i XVIII stulecia; tudzież najrozmaitszą monetę miedzianą; plombę z dokumentów gminy miasta Igławy, kluczyki, krzyżyki i zwierciadełka bronzowe, szczątki naczyń porcelanowych i bronzowych, figurkę z terrakoty przedstawiającą Wenus, przeglądającą się w zwierciadle, przeszło 20 naczyń z czarnej ziemi w kształcie przeważnie kielicha, kule armatnie z kamienia i żelaza, bomby najrozmaitszego kalibru, niektóre jeszcze napełnione, kule flintowe z bronzu, podkowy włoskie i t. d.

— **Ostatni z Mocenigów**, sławnej i potężnej niegdyś rodziny weneckiej, która ojczyźnie swej w czasach największego jej rozkwitu dostarczała dożów, wodzów i senatorów — hr. Alviso Mocenigo w tych dniach zakończył życie w Wenecyi. W weneckim kościele San Giovanni e Paolo, tem prawdziwem mauzoleum weneckiej potęgi i sławy, całą jedną ścianę zajmują grobowce Mocenigów. Jeden z przodków zmarłego hr. Alviso Luigi, doża i admirał, zdobył sobie niepożytą sławę jako zwycięzca Turków w wiekopomnej bitwie morskiej pod Lepanto, w której zgruchotał całą siłę morską Saracenów, a sztandar proroka, zdobyty wówczas przez Wenecyan, do dziś pod szkłem przechowywany jest w arsenale weneckim.

Konsekracya arcybiskupa obrz. orm.

(*S*) Uroczystość konsekracyjna rozpoczęła się wczoraj rano o godzinie 9tej. Wśród wielkiego natłoku publiczności został nowo mianowany arcybiskup najprzewielebniejszy ks. Izaak Issakowicz wprowadzony w procesyi do kościoła katedralnego obrz. ormiańskiego. Aktu konsekracyi dokonał ks. biskup krakowski Dunajewski. Asystentami przy tej ceremonii byli: ks. biskup obrz. łac. Morawski i obrz. grecko kat. ks biskup Sylwester Sembratowicz. Obecnym był także biskup przemyski obrz. grec. kat. ks. Stupnicki. Z dygnitarzy świeckich byli obecni Jego Ekscelencya p. Namiestnik hr.

Alfred Potocki, JW. Wiceprezydent Namiestnictwa Filip Zaleski, radca Namiestnictwa dr. Orlecki, prezydent sądu wyższego JE. br. Schenk, a z generalicyi: JKW. książę Wirtembergski, generałowie Laube i Friedberg. Wydział krajowy reprezentowany był przez JW. p. Marszałka dra Zyblikiewicza i członków Wydziału krajowego hr. Badeniego i prezydenta Izby deputowanych Rady państwa dr. Smolkę. W zastępstwie prezydenta miasta przybył wiceprezydent p. Dąbrowski z gronem członków rady miejskiej. Z okolicy i z prowincyi przybyło wielu obywateli i liczny zastęp duchowieństwa obrz. ormiańskiego. Kapituły reprezentowane były przez kanoników. Zewnątrz kościoła ustawiona była kompania wojska.

Przy ceremonii konsekracyjnej nieśli świece, które się ofiaruje konsekratorowi JE. hr. Włodzimierz Dzieduszycki i p. Bogdanowicz z Litatyna. Należące do ceremonii wino w beczułce nieśli pp. Jabłonowski z Zagwoździa i Jan Czajkowski, chleb zaś p. p. Czajkowski Emil z p. baronem Zygmuntem Romaszkanem.

Muzyka galic. konserwatoryum muzycznego wykonała na chórze *Veni Creator*. Przemowę, na którą odpowiedział krótko ks. arcybiskup, wygłosił ks. Kajetanowicz, były administrator dyecezyi, poczem przystąpiono do włożenia paliusza. Licznie zgromadzone duchowieństwo ormiańskie składało hołdy i rozpoczęły się gratulacye, składane przez dygnitarzy.

Około godziny 12 odprowadzono w procesyi ks. arcybiskupa do mieszkania.

Na tem skończyła się ceremonia religijna. Na godzinę drugą oznaczone było przyjęcie dostojnych gości w domu arcypasterza. Przybyli tam JE. p. Namiestnik w towarzystwie JW. Wiceprezydenta Namiestnictwa F. Zaleskiego, Jego królewska Wysokość ks. Wirtemberski z generałem Friedbergiem. JW. Marszałek krajowy dr. Zyblikiewicz z kilku posłami i wielu duchownych dostojników.

Wśród uczty powstał ks. arcybiskup Issakowicz z przemową do dostojnych gości swoich.

Bóg święty — rzekł ks. Arcybiskup — wyniósł mię do godności księcia kościoła przez łaskę Jego Świątobliwości papieża Leona XIII i przez łaskę Najj. Pana Franciszka Józefa najmiłościwiej nam panującego. Jego Świątobliwość wychodząc z zasady, że kościół tem więcej jaśnieje, im więcej obrządków posiada, zwrócił też i na nas, jakkolwiek maluczkich, wysoką uwagę swoją, i skoro się dowiedział, że Najjaśniejszy Pan chętnie się zgodzi na wybór, użyczył mi swej łaski. Najj. Pan, który najłaskawiej się opiekuje nami, pragnąc dobra wszystkich ludów i wszystkich wyznań, raczył dnia 19go marca zamianować mnie, niegodnego tej łaski, arcybiskupem. Wznoszę toast na cześć Jego Świątobliwości Leona XIII i Najjaśn. Pana. Wszyscy obecni powtórzyli z zapałem: Niech żyją.

Po chwili zwrócił się ks. Arcybiskup do JE. Pana Namiestnika z następującą przemową:

Bóg wysoko a Pan daleko, mówi nasze stare przysłowie. Ja na skromnem probostwie w Stanisławowie nigdy nie myślałem o tak wysokiej godności, i wyniesienie moje nie byłoby przyszło do skutku bez najłaskawszego pośrednika, którym jest P. Namiestnik. Dlatego przyjm Ekscelencyo moją najczulszą wdzięczność.

Zwracając się do księdza biskupa krakowskiego, ks. Arcybiskup dodał: Szczególniejszą wdzięczność winien jestem Najprzewielebniejszemu biskupowi Dunajewskiemu. On pierwszy raczył uprzejmie powitać moją nominacyę, a skoro się dowiedział, że pragnę go mieć konsekratorem, nie uchylił się od trudów podróży i pospieszył. Niech mi więc wolno będzie z przepełnionego serca wznieść jego zdrowie.

Ks. biskup Dunajewski tak odpowiedział:

Ksiądz Arcybiskup wyraził mi wdzięczność niezasłużoną. Każdego serce musi pałać radością, gdy spełnia jeden z obowiązków i łask chrześciańskich. Jesteśmy ustanowieni, abyśmy w obronie kościoła i społeczeństwa pracowali nad dobrem jego. Z radością pospieszyłem na konsekracyę syna obywateli, którzy przybywszy na tę ziemię, zroślì się z nią i stali jej najlepszymi synami. Jakżeż nie miałem się radować, ja, biskup krakowski, więc z tego grodu, który jest zawsze sercem narodu, gdy spieszyłem na konsekracyę tego skromnego proboszcza, który budował kościoły dla trzech obrządków, zasiewał zgodę i pracował wszędzie nad dobrem ogółu. Dla mnie zaszczytem jest udział w dzisiejszej uroczystości. Wnoszę toast na cześć trzech arcybiskupów, pracujących z poświęceniem nad tem, ażeby nie lwia pycha, ale w zjednoczeniu lwia praca wychodziła z tego grodu.

Po spełnieniu tego toastu zabrał głos poseł p. Emil Torosiewicz i tak przemówił: Siedm wieków minęło, jak nasi przodkowie doznali na tej ziemi gościnnego, ojcowskiego przyjęcia. Ztąd też pochodzi, że my zarówno z wami kochamy tę ziemię. Wdzięczny jestem najczcigodniejszemu księdzu biskupowi Dunajewskiemu, że mi dał sposobność wynurzenia uczuć wdzięczności.

Ks. Arcybiskup wniósł następnie zdrowie Jego Król Wysokości księcia Wirtemberskiego. Toast ten spełniono z okrzykiem: Niech żyje. Jego Król. Wysokość książę Wirtemberski odpowiedział w kilku serdecznych wyrazach.

Hr. Golejewski wniósł toast na cześć duchowieństwa ks. Arcybiskup Issakowicz na cześć pana Marszałka. Ks. biskup Sembratowicz w imieniu kapituły grecko-kat. i Rusinów złożył życzenia ks. Arcybiskupowi.

Po toaście na cześć asystentów i wszystkich, którzy raczyli przyczynić się do uświetnienia uroczystości, ks. biskup Stupnicki, zaznaczając, iż jest gościem z obcej dyecezyi, składa jej imieniem życzenia i odzywa się w imię braterskiej i chrześciańskiej zgody, podnosząc zasługę Ormian i poczytując ich za czynnik łączności pomiędzy obrządkami.

Hr. Golejewski wniósł polsko-ruski toast kochajmy się, a JE. hr. Włodzimierz Dzieduszycki, jako najmłodszy z asystentów, wniósł zdrowie parafian ks. Arcybiskupa: Niech żyją Ormianie!

Toast ten końcowy został bardzo sympatycznie przyjęty.

GOSPODARSTWO I HANDEL

⁂ **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 12 sierp. do 19 sierpnia.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 9.— do 9·50 zł. Żyto 5·75 do 6·— zł. Jęczmień 5·50 do 6·— zł. Owies 5·25 do 5·75 zł. Hreczka 6·25 do 6·75 zł. Kukurudza zeszłoroczna 6·75 do 7·40 zł. Kukurudza nowa 0·— do 0·— zł. Proso 0·— do 0·— zł. Jagły —·— do —·— zł. Groch do gotowania 8·— do 9·— zł. Groch pastewny 6·— do 6·50 zł. Soczewica 15·— do 17·— zł. Fasola 8·— do 11.50 zł. Bobik 6·— do 6·25 zł. Wyka 5·75 do 6·25 zł. Koniczyna najprzedniejsza 20·— do 52·— zł. przednia —·— zł., średnia —·— do —·— zł., pośledna —.— do —·— zł. Tymotka 26·— do 27 — zł. Anyż rossyjski 23·— do 24·— zł. Anyż płaski 22·— do 24·— zł. Kminek 22·— do 23·— zł. Rzepak zimowy 12·75 do 13·— zł. Rzepak letni 11·— do 11·50 zł. Rzepik zimowy 11·25 do 11·75 zł. Rzepik letni 11 — do 11·25 zł. Lnianka 10·25 do 10·65 zł. Nasienie lniane 9·25 do 10·— zł. Nasienie konopne 14·— do 15·— zł. Chmiel 200·— do 230· zł. Nafta zwykła 12·50 do 13·50 zł., salonowa 16·50 do 17·50 zł. Spirytus 10.000 litrostop. 33·25 do 33·75 zł.

⁂ **Komitet przemyskiej wystawy** rolniczo przemysłowej podaje do publicznej wiadomości, iż wyłącznie ze względu na przerwanie komunikacyi na kolei Czerniowieckiej okazy wystawców, które tylko tą koleją transportowane być mogą, także i po otwarciu wystawy w godzinach rannych i wieczornych przyjmowane będą.

OSTATNIA POCZTA

Namiestnik Tryestu baron Pretis, który, jak wiadomo, został powołany do Wiednia celem odebrania potrzebnych instrukcyj w sprawie podróży Najj. Państwa do Tryestu, miał zaraz po przybyciu do stolicy posłuchanie u Najj. Pana. Następnie p. namiestnik złożył wizyty prezydentowi ministrów hr. Taaffemu i ministrowi spraw zagranicznych hr. Kalnokyemu.

W sobotę przybył do Wiednia w przejeździe do Petersburga książę Mikołaj Czarnogórski. Książę ma zabawić w stolicy dni kilka.

Ostatnie wypadki w Tryeście dały powód niektórym dziennikom do rozsiewania pogłosek, że rząd zamierza zaprowadzić w tem mieście stan wyjątkowy. Jednakże według doniesień dzienników czerpiących swoje wiadomości z źródeł dobrze poinformowanych, pogłoski tego rodzaju są zupełnie nieuzasadnione, rząd bowiem jest przekonany, że obecne zarządzenia wystarczą najzupełniej do utrzymania w Tryeście porządku i bezpieczeństwa osobistego.

Kongres austryacko-węgierskich farmaceutów, zwołany do Zagrzebia na dzień 14 września, został odłożony do 17 września b. r.

Mosk. Wied. wspominają w formie pogłoski o zamierzonem zmniejszeniu liczby gubernij i powiatów w Królestwie ze względów oszczędności. Liczba gubernij ma być zmniejszoną z dziesięciu na sześć, powiatów z 84 na 47. Miastami gubernjalnemi byłyby: Warszawa, Łódź, Radom, Lublin, Płock i Suwałki.

Departament lekarski w Petersburgu, jak donosi *Golos*, wysłał 80 weterynarzy do środkowych gubernij rossyjskich, celem zapobieżenia szerzącej się tam zarazie bydła.

Dzienniki berlińskie dowiadują się, że wkrótce urzędowy *Reichsanzeiger* ogłosi rozporządzenie wyznaczające termin prawyborów do sejmu pruskiego. Prawybory prawdopodobnie odbędą się w d. 20 października, a wybory stanowcze w 8 dni później.

Z Drezna donoszą do *Pol. Corr.*, że na tegoroczne wielkie manewra XII korpusu saskiego przybędą: cesarz niemiecki, cesarzewicz, liczni książęta niemieccy, dalej Najd. Arcyksiążę Jan Salwator, marszałek hr. Moltke, oraz oficerowie z Austryi, Belgii, Anglii, Francyi, Włoch, Rossyi, Szwecyi, Hiszpanii i Japonii.

Rép. Fr. zaprzecza doniesieniu, że wniosek żądający zaprowadzenia wyborów zbiorowych we Francyi ma być postawiony w Izbach zaraz po ich otwarciu. Zdaniem tego organu Gambetty, deputowani zbyt obojętni są jeszcze względem tej kwestyi, ażeby o jej wniesieniu myśleć było można.

Serbski minister wyznań Nowakowicz, jak donoszą do *Pol. Corr.*, wyjeżdża dzisiaj w podróż inspekcyjną do zachodniej części kraju.

Do *Pol. Cor.* donoszą pod datą sobotnią z Konstantynopola, że sułtan ku powszechnemu zdziwieniu w chwili, gdy już osiągniętem zostało zupełne porozumienie co do konwencyi wojskowej i proklamacyi przeciw Arabiemu, zmienił nagle oba projekta w sposób, który czyni wątpliwem przyjście do skutku całej umowy. Jako przyczynę tej zmiany usposobienia podają, że sułtan mocno jest zagniewany na Anglików, iż przerwali komunikacyę telegraficzną pomiędzy Konstantynopolem i Kairem. Lord Dufferin ściągnął nadto na siebie niechęć sułtana energicznemi wystąpieniami, oraz kilkakrotnem oświadczeniem, że sułtanowi grozi niebezpieczeństwo utracenia zwierzchnictwa nad Egiptem, a wreszcie nieprzyjmowaniem prywatnych sekretarzy, których sułtan do niego wysyłał. Między ludnością turecką panuje także oburzenie przeciw Anglikom, które prasa turecka jeszcze podnieca.

Z Anatolii nadeszły do Konstantynopola wiadomości niepokojące. Zbiegły z Konstantynopola szeik Obeidullah ma się znajdować w bliskości Wanu, na czele zbrojnych powstańców.

Brak dzienników spowodowany nienadejściem wiedeńskiej poczty pozbawia nas świeższych wiadomości z egipskiego teatru wojny. Możemy tu zatem tylko powtórzyć umieszczony w części nakładu poprzedniego numeru telegram generała Wolseleya z Izmailji, wysłany w piątek o godzinie 10 wieczorem, donoszący o dalszym ciągu operacyi wojennych przedsiębranych w celu zajęcia grobli, którémi Egipcyanie zatamowali kanał wody słodkiej. Generał Wolseley pisze: Wyruszyłem ponownie dziś rano z pierwszą dywizyą, całą brygadą kawaleryi i 16 armatami. Egipcyanie silnie oszańcowali pozycyę Mahuta i ściągnęli jeszcze 10.000 posiłków. Ze strony angielskiej walczyło 1500 ludzi przez cały dzień z pomyślnym skutkiem. Egipcyanie ponieśli dotkliwe straty i zostali zmuszeni do ucieczki. Wielki obóz pod Mahsame, 5 dział Kruppa i 75 wagonów prowiantu zdobyto. Mahsame jest stacyą kolei żelaznej z Izmailji do Zagaziu, położoną o 3 do 4 mil od Izmailji.

Nazajutrz, to jest w sobotę, generał Wolseley miał wyruszyć w dalszy pochód dla obsadzenia szluzy kanału wody słodkiej, o dwie mili dalej na tejże drodze w Kassasin i zabezpieczenia dla wojsk drogi przez pustynię. Telegram dodaje, że Egipcyanie nadzwyczaj są przerażeni doznaną porażką.

Straty Anglików w bitwie czwartkowej wynoszą 6 zabitych i 12 rannych, piątkowe jeszcze niewiadome, ale mają być nieznaczne.

Korespondent londyński *Pol. Corr.* pisze pod d. 24 b. m., że na zasadzie depesz nadchodzących od generała Wolseleya, przypuszczać należy, iż kampania egipska będzie krótką. Wojska angielskie przez zajęcie kanału odniosły tę korzyść, że mogą przeciąć komunikacye Arabiego z Kairem. W tym celu generał Wolseley wyszle wkrótce kilka kolumn kawaleryi dla zepsucia kolei żelaznych, łączących główny obóz egipski ze stolicą. Egipcyanie narzekają na bezczynność Arabiego, któremu wprawdzie nie brak energii, ale zato brak naukowego wojskowego wykształcenia i umiejętności manewrowania znaczniejszemi siłami. Generał Wolseley nie przypuszcza, ażeby Arabi myślał na seryo o zatopieniu dolnego Egiptu, gdyż to nietylko nie zaszkodziłoby Anglikom, ale owszem zmniejszyłoby widownię operacyjną Arabiego. Zakończenie wojny będzie prawdopodobnie takie, że Arabi po jednej lub dwóch bitwach stoczonych w okolicy Zagazig, nie mogąc cofnąć się na południe, będzie kapitulował.

Sprawa wziętego do niewoli oficera i żołnierzy austryackiego okrętu *Nautilus* została już załatwioną, jak donieśliśmy w części nakładu numeru poprzedniego. Oficera i żołnierzy, którzy wysiedli na ląd i zostali zatrzymani przez Anglików, wypuszczono już i *Nautilus* odpłynął do Port-Said.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 27 sierpnia. Parowiec *Pola* po uskutecznieniu misyi naukowej do wyspy pobiegunowej Jean Mayen, zawinął d. 25 b. m. do Leith w Szkocyi.

Praga, 27 sierpnia. Liczne zebranie robotników uchwaliło rezolucyę przeciw pracy niedzielnej.

Budapeszt, 27 sierpnia. Minister Orczy objął dzisiaj po południu kierownictwo ministerstwa obrony krajowej. Podsekretarz stanu Fejervary przedstawił mu oficerów i urzędników wchodzących w skład ministerstwa, przyczem miał przemowę, w której podniósł szczególne znaczenie teki ministerstwa honwedów i polecił siebie i urzędników względom ministra. Po odpowiedzi p. Orczego nastąpiło przedstawienie radców ministeryalnych i szefów sekcyi. Następnie przyjmował p. minister korpus oficerów obrony krajowej.

Petersburg, 27 sierpnia. *Golos* donosi, że komitetowi ministrów przedłożono dodatkowy wniosek do regulaminu prasowego z roku 1865. Według tego wniosku dzienniki po trzeciem ostrzeżeniu będą podlegały cenzurze, i utworzoną będzie komisya złożona z ministrów spraw wewnętrznych, oświecenia i sprawiedliwości oraz nadprokuratora synodu, która decydować będzie w sprawach zawieszenia i zamknięcia dzienników.

Petersburg, 27 sierpnia. *Journal de St. Petersbourg* w artykule polemicznym o sprawie egipskiej mówi, że polityka rossyjska, popierana przez inne mocarstwa, ma na celu utrzymanie *status quo*, tudzież zasady, że do zaprowadzenia wszelkich zmian w Egipcie tylko Europa jest kompetentną.

Paryż, 27 sierpnia. Wieść o zajęciu Kairu przez Anglików nie została potwierdzoną i jest rzeczyście przedwczesną.

Aleksandrya, 27 sierpnia. Wczoraj wieczorem uzbrojony pociąg opuścił pozycyę egipską King-Osman i posunął się na 300 metrów ku pozycyom angielskim. Z bateryi angielskiej ustawionej na wzgórzu, na którem znajduje się urządzenie wodociągowe, dano 5 salw. Jeden pocisk padł na linię nieprzyjacielską tuż przed pociągiem. Egipcyanie nie strzelali.

Port-Said 27 sierpnia. Lesseps wsiadł na okręt udający się do Marsylii.

Załogę egipską Gemileh znacznie wzmocniono. Sypie ona okopy w kierunku Port-Said. Anglicy wysyłają co noc statek kanonierski dla obserwowania ruchów nieprzyjaciela i przeszkodzenia im w razie potrzeby.

Rusz-basza poddał się kedywowi. Wodociąg funkcyonuje jeszcze.

Dezercya oficerów Arabiego trwa ciągle.

Hong-Kong, 27 sierpnia. Cztery tysiące krajowców i sześciu Europejczyków w jednej tylko prowincyi zmarło na cholerę.

Celowiec, 28 sierpnia. Najj. Pan przybędzie tutaj 8 września i po dwudniowym pobycie uda się przez Villach i Tarvis do Tryestu.

Tryest, 28 sierpnia. Wczoraj po raz pierwszy cena wejścia na wystawę tryesteńską zniżoną została do 20 centów. Pomimo niesprzyjającej pogody było przeszło 5000 płatnych zwiedzających. W ubiegłym tygodniu zaczęto liczniej zwiedzać wystawę. Liczba przyjezdnych z każdym dniem się zwiększa.

Berlin, 28 sierpnia. (*Tel. pr.*) Agitator Stöcker otrzymał od starszego kaznodziei dworskiego Kögla surowe upomnienie z powodu swojej działalności, oraz ostrzeżenie, aby zaniechał dalszych agitacyj.

Paryż, 28 sierpnia. (*Tel. pryw.*) W piątek wieczorem Gambetta wyjechał na bulwary kupować książki. Gdy go spostrzeżono w księgarni, zebrało się mnóstwo ludu i wyprawiło mu demonstracyę nieprzyjaźną, śpiewając szydercze piosnki i gwiżdżąc. Policya musiała przywrócić komunikacyę.

Aleksandrya, 28 sierpnia. (*Tel. Agencyi Havasa.*) Nowy gabinet egipski został utworzony w następującym składzie: Szeryf-basza prezydyum i sprawy zagraniczne, Riaz-basza sprawy wewnętrzne, Haidar-basza finanse, Ali Mubarek roboty publiczne, Lufti-basza wydział wojny i marynarki, Fakri wydział sprawiedliwości, Kairi wydział oświecenia, Zeki wydział dóbr religijnych.

Konstantynopol, 28 sierpnia. Said-basza przybył wczoraj wieczorem do Terapji i oznajmił lordowi Dufferinowi, iż ministerstwo uchwaliło ogłosić proklamacyę przeciw Arabiemu i przyjąć konwencyę wojskową w formie ostatecznie proponowanej przez lorda Dufferina.

Aleksandrya, 28 sierpnia. Artylerya angielska ostrzeliwała wczoraj stanowiska nieprzyjacielskie po lewej stronie kanału Mahmudie i w kierunku Abukiru. Nieprzyjaciel bardzo słabo odpowiadał na ogień.

W ostatnich dniach nie widziano żadnego większego nieprzyjacielskiego oddziału, zdaje się zatem że większa część wojsk egipskich cofnęła się z Kafr-el-Dewar.

Londyn, 28 sierpnia. Do *Timesa* donoszą z Kalkutty, że pomiędzy machometanami indyjskimi i Indyanami w Salem w prowincyi Madras wybuchły ważne starcia religijne. Indyanie dopuścili się okrucieństw względem machometom. Aresztowano 150 winnych.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 26 sierpnia 1882 godzina 1, m. 45. Losy kredytowe 178·—, Węg. akcye kredyt. 303.—. Akcye anglo-austr. 121·75, Akcye banku Union 125·40. Akcye kolei Karola Ludwika 319·50, Akcye kolei północnej 271 25, Akcye kolei południowej 148·60, Akcye kolei Alföld. 174 50. Akcye kolei Elżbiety 212·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 172·50, Akcye kolei węg północno-wschodniej 164·—, Wiedeńskie losy 125·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 95 —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·75. Losy regulacyi Cissy 110 30, Losy tureckie 24·—, Węgierska renta 119 15 Akcye banku związkowego 117.—. Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej —·—, Rubel papierowy 1.19·—. Węgierskie losy 117·—. Marka niemiecka —·—. Usposobienie pomyślne.

Wiedeń, 26 sierpnia 1882, godz. 4 m. 45, Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—. Kolej Karola Lud. —·—. Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 101 50, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor —·— Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 28 sierpnia 1882, godz. 10 min 45, Akcye kredytowe 311·50, Anglo-Austryackie 121·—, Unionbank 125·25, Kolej Karola Ludwika 318·50, Południowa 148·20, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—. Napoleondor 9·44·½ Rubel papier 1·18¾ Usposobienie słabsze.

Telegramy zbożowe z d. 26 sierpnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 11.25 do 11 50 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —.— zł., owies —·— do —·— zł. okowita pr. 10.000 liter procent 32 25 do 32 50 zł, Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9 42 do 9 49 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do —·— zł. — Berlin: Pszenica żółta (na maj czerwiec 201.— m., żyto —·— m., spirytus 51·50 m., olej rzepakowy 59·75 m. — Szczecin: Pszenica —·— rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 63 — fr. olej rzepakowy 73 50 fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirytus —.—, kukurudza —.— Kolonia: Pszenica — —

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Przyjechali do Lwowa.
dnia 28 sierpnia 1882 r.

Hotel George'a

Pp. A. Jaroszyński z Podola ross. O. Orłowski z Połowic. A Terlecki z Ożanska. K. Tchórznicki z Nadyb. M. Komarnicki z Horpina. S. de Gyra z Wiednia. W. Postruski z Słobody rung.

Hotel Warszawski.

Py. F. Stobiecki z Doliny. M. Kamiński z Wiednia. K. Bogdanowicz z Kłodzienka. F. Stormke z Rawy ruskiej. F. Steifer z Wiszeńki.

Hotel Europejski.

Pp. P. Dziewiński z Rossyi. M. Liwicki z Koniuch J. Czernilewicz z Rossyi. F. Finger z Wiednia.

Hotel Angielski.

Pp. Z. Rościszewski z Kijowa S. Lewin ze Stawisk. K. Rychlecki z Rozdołu. W. Wołodkiewicz z Brzozdowic.

Hotel Langa,

Pp. A. Neuman z Bielec. J. Jacobsohn z Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
z dnia 28 sierpnia 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 728.0mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 16.5 C. Psychrometr wilgotny 15.0.°C Prężność pary 11.8 mm. Wilgoć 84%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW3 Ozon 9.

Barometr idzie w górę.
Temperatura powietrza 13.2°R.
Stan barometru nad poziom morza 752.4 m.

Pociągi kolejowe.
Odchodzą ze Lwowa.
(Według południka peszteńskiego).

Do Krakowa: o godz. 6 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min 10 rano (pociąg pospieszny) o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany)

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 5 min. 15 wieczór.

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Przychodzą do Lwowa.
(Według południka peszteńskiego).

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i 8 godz. wieczór.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 26 sierpnia 1882.

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
	złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	318	25	321	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	171	—	174	—
Banku hip. galic po 200 zł. w. a.	304	50	309	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	247	—	252	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	75	100	75
„ „ „ 4 pr. w. a.	91	50	93	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	75	100	75
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los 41½ l.	87	80	89	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	60	102	60
„ „ „ 5 pr. w. a.	98	40	99	50
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	100	70	101	70
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w.a.	101	50	103	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	95	—	96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99	25	100	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa	19	25	21	—
„ „ Stanisławowa	23	50	25	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	53	5	63
Dukat cesarski	5	55	5	65
Napoleondor	9	40	9	50
Półimperyał	9	70	9	80
Rubel rossyjski srebrny	1	52	1	62
„ „ papierowy	1	17½	1	19½
100 marek niemieckich	58	—	58	70
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze				

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 24 sierpnia 1882

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.75	76.90
luty-sierpień	76 85	77.—
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.20	77.35
kwiecień-październik	77.20	77.35
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	120.—	120.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.—	130.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	134.50	135.—
„ „ 1864 po 100 zł.	172.25	173.—
„ „ 1864 po 50 zł.	172.25	173.—
Renty Com po 42 lir austr.	34.—	35 —
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc	145.75	146.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92 70	92 85
Austr. renta zł. wolna od podatku 4pr.	95.15	95 30
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł m. k.)		
Czech	108.50	—.—
Bukowiny	99.50	100.—
Galicyi	99.75	100 25
Niższej Austryi	105.50	107.—
Siedmiogrodu	98.50	99.—
Węgier	98.—	99.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	118.75	119 25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	308.70	309.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	872.—	878.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski à 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych à 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	823.—	824.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	586.—	588.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	211.50	212.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2712.—	2720 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	316.50	317.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	172.50	173.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	345.50	346 —
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	146 20	146 60
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	160 50	160. —
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.—	100.25
„ „ „ „ premiowe po 3%	100.—	100.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 15 l. 6 pr.	101.50	102.50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	106.—	106.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	92.—	92.50
„ „ „ „ po 5 proct.	100.10	100.50
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	100.10	100.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.20	101.90
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	101 50	102.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100 60	100.90
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	— —
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.25	102.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94 75	95.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	94.50	94.75
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.25	107.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.75	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	100.15	100.50
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.50	95. -
z r. 1867	100.—	100.25
z r. 1868	98.50	99.—
z r. 1872	95.50	96.50
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	94.75	95.25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.—	178.25
Clarego po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	109.—	110.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa	20 25	—.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	39 25
Palfiego po 40 zł. m. k.	38 75	39 25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	21.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	53 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.75	47.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a	24.25	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127 50
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	63 25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.50	29.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.75	39.25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119 15	119 30
Paryż za 100 fr.	47 15.—	47 20.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.63 —	5.65 -
„ pełnej wagi	5.62.—	5.64 -
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.45.50	9.46 50
Rossyjski imperyał	9.72 —	9 74 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 26 sierpnia 1882

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	80
„ „ „ w srebrze	77	25
Renta w złocie	95	—
Losy pożyczki z r. 1860	130	50
Akcye banku austro-węgierskiego	823	—
„ „ kredytowego	313	75
Londyn	118	80
Srebro	—	—
Napoleondor	9	44
Dukat cesarski men.	5	62
100 marek niemieckich	57	95

DZIENNIK URZĘDOWY.

Upadłości.

L. 34302. (5842)

Lwowki c. k. sąd krajowy, pertraktujący konkurs Józefa Kobylińskiego, wyznacza do zalikwidowania zgłoszonej dnia 2 sierpnia 1882 pretensyi Manesa Chajesa w kwocie 300 zł. z pn. osobny termin likwidacyjny na dzień 27 września 1882 o godzinie 4 popołudniu, na który wszystkich dotychczasowych wierzycieli tej masy przez niniejszy edykt wzywa.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów dnia 12 sierpnia 1882.

L. 35315. (5838 1—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zatwierdził zgodnie z wnioskiem wierzycieli pana adw. Dr. Dziubińskiego jako zarządcę masy konkursowej Natana Bosera, a Dr. Salamona Bunda jako tegoż zastępcę.

Lwów, dnia 19 sierpnia 1882.

L. 9829. (5813 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości. że w sprawie konkursowej do majątku Libera Zittera w Dębicy w miejsce ustępującego Dr. Jana Prokopa c. k. sędzia powiatowy Stanisław Dębowski w Dębicy c. k. komisarzem konkursowym zamianowanym został.

W Tarnowie, dnia 17 sierpnia 1882.

L. 37472 (5865 1—3)

Ces. kr. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jakotek na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. położony majątek nieobjętej masy spadkowej Abrama Kösslere, restauratora na dworcu kolei Karola Ludwika we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. Radcy sądu krajowego Wisołowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dr. Raabego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 6 września 1882 godzinę 4 po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 31 października 1882 i podać ją na terminie na dzień 29 listopada 1882 godzinę 10 przed południem: wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być, usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Z c. k. sądu krajowego
Lwów dnia 23 sierpnia 1882.

L. 10599. (5867 1—3)

C. k. sąd obwodowy na podstawie wyboru przez wierzycieli masy rozbiorowej Abrahama Blocha uskutecznionego adw. Dr. Alojżego Malawskiego który był dotąd tymczasowym zarządcą tejże masy rozbiorowej zaś adw. Dr. Febusa Salomona mianuje zastępcą zarządcy tejże masy rozbiorowej i to do publicznej wiadomości podaje.

W Tarnowie, dnia 17 sierpnia 1882.

Konkursa.

L. 7980. (5826 2—3)

Celem obsadzenia posady sługi szkolnego przy c. k. seminaryum męskiem w Tarnopolu z płacą w rocznej kwocie 250 zł. i dodatkiem aktywalnym w kwocie 62 zł. 50 ct. ogłasza się niniejszem konkurs z uwagą, iż posada ta jest zastrzeżona w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 r. przedewszystkiem dla wysłużonych podoficerów c. k armii

Ubiegający się o tę posadę winni wykazać się w podaniu certyfikatem kwalifikacyjnym c. k. władz wojskowych tudzież przedłożyć świadectwa moralności i uzdolnienia fizycznego, jakoteż udowodnić, że posiadają znajomość języka krajowego w słowie i piśmie.

W braku kwalifikowanych podficerów może posada ta być nadaną także innym kandydatom

Podania zaopatrzone w wymienione wyżej dokumenta należy przedłożyć c. k. kraj, Radzie szkolnej najdalej do końca października 1882 roku.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej
Lwów, dnia 14 sierpnia 1882.

L. 5000. (5820 2—3)

Dyetaryusz z dobrem pismem i obznajmiony z manipulacyą sądową zostanie przy tutejszym sądzie umieszczony od 1 września r. b. za miesięcznem wynagrodzeniem od 25 do 30 zł wa.

Łańcut, dnia 23 sierpnia 1882.

L. 6695. (5770 3—3)

Posada kancelisty przy sądzie obwodowym w Złoczowie, lub przy innym sądzie kolegialnym lub powiatowym ewentualnie posada kancelisty przy sądach kolegialnych lub powiatowych dla prowadzenia ksiąg gruntowych w Galicyi wschodniej z poborami XI klasy rangi jest do obsadzenia.

Ubiegający się wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do końca września 1882 do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Złoczowie.

Ubiegający się o posadę kancelisty dla prowadzenia ksiąg gruntowych mają wykazać uzdolnienie swe w myśl rozp. ministr. z dnia 19 czerwca 1855 l. 101 Dz p. p. do prowadzenia ksiąg hipotecznych.

Kandydaci wojskowi wedle §. 5 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 Dz. p. p. ukwalifikowani przy obsadzeniu posad kancelistów dla prowadzenia ksiąg gruntowych przed innymi kandydatami tylko wtedy uwzględnieni zostaną, jeżeli zarazem wykażą uzdolnienie swe do prowadzenia ksiąg gruntowych wedle rozp. ministr. z dnia 10 czerwca 1855 l 101 Dz. p. p.

Z Prezydyum c. k. wyższego sądu krajow.
Lwów, dnia 22 sierpnia 1882.

L. 10536. (5854 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie na mocy upoważnienia Wysokiego c. k. wyższego sądu krajowego z dnia 25 lipca 1882 l. 18580 rozpisuje konkurs na opróżnioną posadę tłumacza języka hebrajskiego.

Wyznaczając celem wniesienia dotyczących podań termin do 1 października 1882, wzywa się wszystkich chęć kompetowania o tę posadę mających, ażeby podania swe a to jeżeli w służbie publicznej zostają, w drodze swych przełożeństw, w razie przeciwnym zaś w drodze zwierzchności gminnej do której należą, z wykazaniem uzdolnienia swego do tej posady niemniej że językiem tak urzędowym jak też niemieckim w mowie i piśmie władają, w tutejszym c. k. sądzie w terminie powyższym wnieśli

Stanisławów, 5 sierpnia 1882.

L. 15422. (5883 1—3)

Konkurs na posadę c. k. ekspedyenta pocztowego w Potyliczu w powiecie Rawskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z rocznymi poborami płacy 150 zł i ryczałtu kancelaryjnego 40 zł.

Podania należy wnieść do czterech tygodni w c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów, dnia 24 sierpnia 1882.

Wyroki prasowe.

(5738)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien in Strafsachen als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 33 der periodischen Druckschrift „Oesterreichischer Volksfreund Organ der österreichischen Reformpartei" ddo Wien, 13 August 1882 enthaltenen (ersten) Artikels mit der Aufschrift „Ueber den Parlamentarismus. (Aus der patriotischen Zeitung in Liegnitz)" das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 lit. a St. G, und daß der Inhalt der in derselben Druckschrift enthaltenen weiteren Artikel mit den Aufschriften „Händler und Producenten (von einem Kleingewerbtreibenden)", „Der Talmud", „Die Juden in Rußland", ihrem ganzen Umfange nach, sowie des (fünften) Artikels mit der Aufschrift „Aus den hinterlassenen Papieren des Aesop (von Wilhelm Marz)„ in der Stelle von „Das Reich der zahmen und Hausthiere" bis „mit den zahmen und Hausthieren" endlich des (auf Seite 6 und 7 enthaltenen) Liedes mit der Aufschrift „Neue daitsche Volkslieder. Erste Serie" das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 302 St. G begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 16 August 1882.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in dem Flugblatte („Druck von Julius Reichel, Dresden") enthaltenen Gedichtes mit der Aufschrift: „Juden hinaus!" das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 302 St G begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 16 August 1882.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 16 der (in Budapest erscheinenden) periodischen Druckschrift „Telegraph", Social-ökonomisches Wochenblatt ddo. 13 August 1882 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Warum nehmen die Verbrechen zu? II" die Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach den §§ 302 und 305 St G. begründe, und daß der Inhalt des ebendaselbst enthaltenen Artikels „Sociale Rundschau" in der Stelle von „In Erwägung, daß einer nicht widerlegten . " bis „ . an den Ufern der Seine gethan" das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung begründe, und es wird nach § 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 16 August 1882.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 69 de periodischen Druckschrift „Die Zukunft", Centralorgan der social-demokratischen Arbeiterpartei Oesterreichs vom 10 August 1882 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Arbeit! Brod!" seinem ganzen Inhalte nach den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 302 St G. begründe, daß weiters der Inhalt des zweiten Artikels mit der Aufschrift „Briefe aus der Provinz. I. Die Provinzgenossen und das allgemeine Wahlrecht. Sternberg, im August" a in der Stelle von „Schon daraus können wir österreichische Genossen" bis „auf das allgemeine Wahlrecht verzichten" den Thatbestand des Verbrehens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a St G und b. in der Stelle von „Welches sind also die Früchte" bis „ebenso energisch erheben" den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach Art III des Gesetzes vom 17 December 1862, resp. § 300 St. G. begründe, daß endlich der Inhalt des 4 Artikels mit der Aufschrift „Politische Uebersicht Oesterreich-Ungarn" in der Stelle von „Die Verfolgungen unserer Parteigenossen" bis „noch dazu berechtigt zu sein" den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, und die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme wird nach den §§ 487—489 St. P. O. bestätigt; auch wird gemäß § 37 Pr. G. auch die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare erkannt.

Wien, am 14 August 1882.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k Kreisgericht Korneuburg als Preßgericht hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 23 der periodischen Druckschrift „Freiheit" ddo London, Sonnabend 8 Juli 1882, IV Jahrgang enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Parteigenossen" und des Artikels „An die Gewehre" den Thatbestand des Verbrechens des Hochverrathes nach dem § 58 lit. b und d St. G., des Artikels „Gegensätze" den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 302 St G, ferner der Inhalt der unter dem Titel „Socialpolitische Rundschau" zusammengefaßten Artikels mit der Ueberschrift „Oesterreich-Ungarn" und „Frankreich" den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach den §§ 300, 303 und 305 St G begründe, und es wird unter Bestätigung der verfügten Beschlagnahme gemäß § 493 St P O. das Verbot der weiteren Verbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Korneuburg, am 11 August 1882.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 4 August 1882, Z. 13769, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Telegraf" Nr. 14 vom 30 Juli 1882 wegen des Artikels „Das Wirken und Ende der Reaction", dann wegen des Gedichtes „Zum Strike der Steinmetze" nach den §§ 302 und 65 b St. G verboten.

Das k. k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 8 August 1882, Z 21834, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni Listy" Nr. 213 vom 4 August 1882 wegen des Leitartikels „Ovoce rakouske politiky v Terstu" nach § 65 a St G. verboten

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenatnisse vom 2 August 1882, Z. 21474, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Socialdemokrat" Nr. 27 vom 29 Juni 1882 wegen des Artikels „Avis an die Abonnenten und Correspondenten des „Socialdemokrat" nach § 300 St G., wegen des Artikels „Eine falsche Parole" nach §. 302 St. G., wegen des Artikels „Classenjustiz" nach §. 305 St G., wegen des Artikels „Ein internationales „Hungerturnier" nach § 302 St G., endlich wegen des Aufrufes „Parteigenossen!" nach §. 310 St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 2 August 1882, Z. 21345, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Arbeiterfreund" Nr. 13 vom 13 Juli 1882 wegen des Artikels „Zur Vereinigung" nach § 302 St. G., dann wegen des Artikels „Locales" nach § 300 St G. verboten.

Das k. k Kreisgericht als Preßgericht in Kuttenberg hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10 August 1882, Z 8191, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Prazske Listy" Nr. 5 vom 5 August 1882 wegen des Leitartikels „Politicky prehled" nach den §§ 65 a und 300 St G. und Art III des Gesetzes vom 17 December 1862, dann wegen des Artikels „Ruzne' zpravy. Cim dal. tim lip" nach § 65 a St. G. verboten

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Böhmisch-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 12 August 1882, Z. 4861, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr" Nr. 1146 vom 9 August 1882 wegen des Leitartikels „Wirkung in der Ferne" nach § 65 a St G. verboten

Licytacye.

Zl. 533. (5860 1—3)

Am 27 September und am 25 Oktober 1882, 10 Uhr Vm. wird die öffentliche Feilbiethung der laut Tom. XIII pag. 62 und 63 auf den Namen der Chasie Glinert intabulirten $^3/_6$ Theile der sub CN 183 in Nadwórna gelegenen Realität für Sache des Leisor Meisels pto. täglicher Conventionalstrafe pr. 1 fl. ö. W abgehalten werden Schätzungswerth 1000 fl. Vadium 100 fl Die näheren Lizitationsbedingnisse, sowie der Tabularextrakt können hg eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht
Nadwórna, 30 Juni 1882.

L. 33054. (5804 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 4625 zł. 50 ct. z pn odbędzie się dnia 26go września i 24go października 1882, każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya do Israela Bera Neuwohnera wedle dom. 240 pag. 231 n. 1 haer należącej realności pod l. $968/563^1/_4$ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta, tylko wyżej ceny wywołania 10000 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 1000 zł. złożoną być ma.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne, w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla niewiadomych wierzycieli, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 23go lipca 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Feiles kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Schrencel mianowany został.

Lwów, dnia 5go sierpnia 1882.

L 34965. (5773 1—3)

C k sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k uprz. gal akc. Banku hipotecznego we Lwowie, a to dwóch rat po 184 zł. z przyn. odbędzie się dnia: 12go października i 9go listopada 1882, każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya do Karoliny Jaskólskiej wedle dom. 119 pag. 162 n. 17 haer. należącej realności pod l. $276^1/_4$ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 8500 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 850 zł. złożoną być ma.

Warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 19go lipca 1882, rzeczowe prawa na wspomianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyj dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dulęba kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Bliziński mianowany został

Lwów, dnia 12go sierpnia 1882

L. 1915. (5889 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Gwoździcu ogłasza, że celem wydobycia 18 rat po 3 zł. i reszty kapitału 24 zł. 48 ct. z 10 procentem łącznie z asekuracyą od dnia 12 lutego 1882, aż do rzeczywistej zapłaty bieżącym i kosztami sądowemi w kwocie 7 zł. 71 ct. publiczna przymusowa sprzedaż realności l. k. 12 subr. 115 w Winogrodzie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, do Fedora Smulskiego należącej, na rzecz c k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie a to na dniu 15go września, 17go października i 17go listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, w sądzie, w pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej w trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej na 100 zł. w. a, oznaczonej się uskuteczni.

Bliższe szczegóły tej sprzedaży, tudzież warunki licytacyjne mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

O czem się wszystkich interesowanych, tudzież kuratora p Mikołaja Skibińskiego powiadamia.

Gwoździec, 21 lipca 1882.

Zl. 1450 (5847 1—3)

Am 16ten Oktober 1882 um 10 Uhr Vormittags wird bei der Radautzer k. k. Staatsgestüts-Direktion eine Offertverhandlung betreffend die Sicherstellung der auf der Pachtherrschaft Radautz erforderlichen periodischen Werkmeisterarbeiten und Materialien-Lieferungen zum Behufe der allgemeinen Baulichkeiten des k. k Staatsgestütes für die Zeit vom 1ten Jänner 1883 bis Ende Dezember 1885 stattfinden, wozu Unternehmungslustige hiemit unter nachstehenden Bedingungen eingeladen werden, als:

1. Muß jedes Offert, welches versiegelt einzulangen hat mit der vorgeschriebenen Stempelmarke von 50 kr und mit einem Vadium von 600 fl ö. W. versehen sein.

2. Muß in jedem Offert der angetragene Perzenten Nachlaß oder Zuschuß auf die bestehenden Werkmeister-Arbeits-Tarife sowohl in Ziffern als mit Buchstaben angesetzt sein und die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß dem Offerenten sowohl die Kontraktsbedingungen, wie auch die Arbeitstarifsätze wohl bekannt sind, denen er sich unbedingt unterwirft.

3 Jeder der Staatsgestüts-Direktion nicht bekannte Offerent hat zugleich mit seinem Anbote ein von der betreffenden Ortsbehörde beziehungsweise Handelskammer in diesem Jahre ausgestelltes Zeugniß über seine Solidität und Unternehmungsfähigkeit beizuschließen

4. Die Offerte müssen den 16ten Oktober l J. längstens bis 10 Uhr Vormittags bei der k k. Staatsgestüts-Direktion zu Radautz überreicht werden, weil später einlangende, wie auch telegrafische Anbote nicht angenommen werden, daher unberücksichtiget bleiben.

Die Kontraktsbedingungen, sowie auch die Arbeitstarifsätze können in der k. k Staatsgestüts-Direktions-Kanzlei zu Radautz eingesehen werden.

K k. Staatsgestüts-Direktion.
Radautz, am 22ten August 1882.

Licytacye.

Zl. 4672. (5812 3—3)

Verpachtung des Religionsfonds-Majerhofes „Kożuszna"

in der Katastralgemeinde Czernauka in der Bukowina.

Der dem bukowinaer gr. or. Religionsfonde gehörige, in der Katastralgemeinde Czernauka, 19 Kilometer von der Landeshauptstadt Czernowitz entfernt gelegene Majerhof „Kożuszna" mit einer Grundarea von 315 Joch, 9 2□K. und eventuell einschließlich des Grundkomplexes im Riede „Taboriszcze" per 110 Joch 996□K, welcher gegenwärtig als Schafweide abgesondert verpachtet ist, mit einer Grundarea von 426 Joch 308□K, dann den nöthigen Wohn- und Wirthschaftsgebäuden, ist auf die zwölfjährige Pachtdauer vom 1 November 1882 bis Ende Oktober 1894 im öffentlichen Offertverhandlungswege unter Vorbehalt der Bestätigung durch das hohe k. k. Ackerbauministerium zu verpachten.

Die Pacht- und Lizitationsbedingnisse können bei dieser k. k. Güterdirektion, wo auch die näheren Auskünfte über das Pachtobjekt zu erfahren sind, in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Offerte, welche rechtsförmig ausgestellt, mit einer Stempelmarke à 50 Kreuzer und einem Angelde von sechshundert (600) Gulden entweder im Baaren, oder in annehmbaren, nach den letzten Wiener-Börsenkurse, jedoch nicht höher, als wie im Nominalwerthe berechneten öffentlichen Werthpapieren versehen sein müssen sind, gehörig versiegelt, mit der Bezeichnung auf dem Couvert „Pachtoffert für den Majerhof „Kożuszna" hieramts bis spätestens 4 September 1882, Mittags 12 Uhr zu überreichen.

Jedes Offert kann entweder auf den Majerhof „Kożuszna" mit Einschluß, oder mit Ausschluß der oberwähnten Grundfläche im Riede „Taboriszcze" lauten, nur muß im erstern Falle, nämlich, wenn für Majerhof „Kożuszna" mit Einschluß des Grundkomplexes „Taboriszcze" angeboten wird, in dem Offerte bei sonstiger Nullität desselben mit Ziffern und Buchstaben ausdrücklich angegeben sein, welcher Betrag von dem Pachtzinsanbote als jährlicher Pachtzins für den Grundkomplex „Taboriszcze" allein entfällt, indem sich die Religionsfondsgüterverwaltung das Recht vorbehält, den Majerhof „Kożuszna" auch ohne die Grundfläche „Taboriszcze" an den Ersteher zu verpachten.

Mangelhafte, im telegrafischen Wege, oder nach dem obfestgesetzten Ablauftermine eingebrachte Offerte werden nicht berücksichtigt werden.

Von der k. k. Direktion der Güter des bukowinaer gr. or. Religionsfondes.

Czernowitz, am 20 August 1882.

L. 34333. (5807 3—3)

Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi masy konkursowej Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie w kwocie 15000 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 21 września 1882 i dnia 12 października 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna publiczna sprzedaż pretensyi 176000 zł. wa. przez Jana hr. Koziebrodzkiego do tejże masy konkursowej do l. 48118/878 z tytułu odszkodowania zgłoszonej, że na pierszym terminie pretensya ta tylko wyżej ceny wywołania 176.000 zł. lub przynajmniej za takową, na drugim zas terminie także i niżej tej kwoty najwięcej ofiarującemu za jakąkolwiekbądź cenę za gotówkę sprzedaną zostanie, dalej że jako wadyum kwota 500 zł. złożoną być ma nareszcie że warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.

Lwów 12 sierpnia 1882.

L 8521. (5784 3—3)

Samborski c. k. sąd obwodowy czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi Mechla Metzgera w kwocie 105 zł. a w. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 74/42 na Bliclu w Samborze położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, masy leżącej Józefa Schneidra własnej, protokołem de praes. 16 listopada 1874 l. 21265 zsstawniczo opisanej, a protokołem z dnia 17 listopada 1876 l. 16180 ocenionej pod następującemi warunkami:

1) Do sprzedaży tej ustanawia się trzy termina, mianowicie: dzień 21go września, dzień 19go października i dzień 23go listopada 1882, każdym razem na godzinę 10tą rano

2) Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 330 zł. a. w a., wadyum kwotę 33 zł. austr. wal

3) Realność ta będzie na powyższych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie także i niżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

4) Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

O tem zawiadamia się obie strony, c. k Prokuratoryę skarbu imieniem wys. Skarbu, c. k. główny urząd podatkowy w Samborze i wszystkich tych niewiadomych wierzycieli, którymby uchwała niniejsza albo wcale nie albo w należytym czasie doręczoną być nie mogła, lub którzyby na tej realności później prawo zastawu uzyskali, do rąk ustanowionego kuratora adw. dra Ehrlicha i przez edykta.

Sambor, 1 sierpnia 1882.

L. 2426. (5793 3—3)

C k. sąd powiatowy w Starejsoli podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w tutejszym sądzie, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 12/10 subr. 17 w Polanie położonej, wedle wyk. hip. 11 karta B poz. 1 księgi gruntowej gminy Polana dłużnika Andrzeja Hawala własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kred. włość. we Lwowie w kwocie 252 zł. 61 ct. z pn. dnia: 6go września i dnia 11go października 1882, li tylko za lub wyżej ceny wywołania 500 zł. w. a. zaś w dniu 15go listopada 1882, i poniżej tej ceny każdym razem o godzinie 10 rano, pod warunkami, które w t. s. registraturze przejrzanemi być mogą. Wadyum wynosi 50 zł. w. a.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu hip. t j. po dniu 31 marca 1882, do tabuli weszli, kuratora w osobie p. Ludwika Topolskiego i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i o ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.

C. k sąd powiatowy

Starasól, 23go czerwca 1882.

L. 760. (5792 3—3)

W dniach: 11go września, 25go września i 9go października 1882, o godz. 10 rano, w gmachu sądu tutejszego przymusowo sprzedaną będzie realność pod l. k. 215 w Mielcu położona Walentego Mulowskiego względnie jego spadkobierców własna, na zaspokojenie wierzytelności wekslowej Banku galic. dla handlu i przemysłu w kwocie 108 zł. z 6 pr od 12 lipca 1873 i kosztów 8 zł., 1 zł. 36 ct., 3 zł. 74 ct., 10 zł. 36 ct i 6 zł. 84 ct.

Cena wywołania wynosi 300 zł wadyum 30 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w tusądowej registraturze

Z c k sądu powiatowego

Mielec, dnia 20 lipca 1882.

L. 9550. (5744 3—3)

C k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Dąbrowskiej kasy sierocińskiej w kwocie 1879 zł. 69 ct. w. a. z pn. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna części dóbr „Radgoszcz Mały dwór" Jana Straszewicza własnej, w powiecie Dąbrowskim położonych, wedle aktu oszacowania z posiadłości, „Mały dwór" z przyłączeniami „Czarkówka i Zarzecze" się składających tudzież dóbr „Swierza" Jana Straszewicza i Kaźmiery Straszewiczowej własnych, w powiecie Dąbrowskim położonych.

Sprzedaż odbędzie się przez publiczną licytacyę w tutejszym c. k. sądzie obwodowym dnia 31 października 1882 r. o godzinie 10 rano w jednym tylko terminie pod następującemi łzejszemi warunkami:

1. Dobra te sprzedane zostaną bez wszelkiej ewikcyi z wyłączeniem wynagrodzenia za zniesione powinności tak poddańcze jakoteż nie poddańcze.

2. Cenę wywołania stanowić będzie wartość tych dóbr przy oszacowaniu wypośrodkowana mianowicie: co do części dóbr Radgoszcz „Mały dwór" w kwocie 33431 zł. 70 ct., a co do dóbr Swierza w kwocie 20.008 zł. 80 ct. jednak dobra te na sprzedaż wystawione, za jakąkolwiek cenę ofiarowaną sprzedane zostaną

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 5% ceny szacunkowej (wywołania) a mianowicie kwotę 1672 zł. bądź w gotowiźnie bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych lub też w obligacyach długu państwa albo też w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k uprz. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego lub c.k. uprz. austryackiego banku narodowego w Wiedniu lub też innych wartościach, dających bezpieczeństwo pupilarne.

Obligacye, listy zastawne i listy hipoteczne i inne papiery wartościowe obliczone będą według kursu tychże ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą numerze „Gazety Lwowskiej".

Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i wdepozycie sądowym złożone a o ile w gotowiźnie było złożone w cenę kupna wliczonem zostanie zaś wadya innych licytujących po ukończeniu licytacyi będą im zwrócone.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

W Tarnowie, dnia 10 sierpnia 1882.

L. 1624. (5759 3—3)

C k sąd powiatowy w Bukowsku czyni wiadomo, że celem zaspokojenia pretensyi Józefa Langsama w kwocie 22 zł. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż 1/6 części realności włościańskiej pod l. 30 rep. 77 w Nagorzanach położonej, niezbjętej masy spadkowej po Janie Łeniu należącej, przedmiotem ksiąg gruntowych niebędącej, w drodze publicznej licytacyi w dniu: 31 sierpnia, 28 września, 26 października 1882, zawsze o godz. 10 przed południem, w tutejszym sądzie się odbędzie; że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej w kwocie 145 zł., która za cenę wywołania się ustanawia, sprzedaną być może, a w ostatnim terminie i niżej ceny szacunkowej, lecz nie niżej kwoty wszystkim długom na tej realności ubezpieczonym wyrównającej, sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 13 zł Kuratorem wierzycieli jest Jan Kozimów z Nagorzan.

Do ułożenia innych możliwych warunków wyznaczono czwarty termin na dzień 9 listopada 1882, o godz. 10 przed południem.

Akt opisania tej realności, protokół ocenienia i resztę warunków wolno w tut. sąd. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Bukowsko, dnia 30 czerwca 1882.

Zl 512. (5822 2—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Tyśmienica wird zur Hereinbringung der dem Abraham Streit gebührenden Forderung pr. 300 fl. ö W sNG. die exekutive Feilbiethung der dem Milon Kokotaweruk gehörigen in Przenieźniki sub CN. 171 eingetragen im Pfändungsprotokolle vom 5 Februar 1877, Z. 1753 zu Gunsten der k. k. priv. gal. Rustical-Creditsanstalt in Lemb rg pfandweise beschriebenen und laut Protokoll de praes. 1 September 1878, Z. 7523 einen Grundbuchskörper bildenden Realität bestehend aus dem Wohn und Wirthschaftsgebäuden und Grunden zu Gunsten des Abraham Streit bewilligt und zur Vornahme derselben drei Termine auf den 27 September, den 27 Oktober und den 29 November 1882, jedesmahl um 10 Uhr früh mit dem bestimmt, daß diese Realität bei den zwei ersten Terminen nur über oder um, bei dem dritten dagegen auch unter dem Schätzungswerthe wird feilgebothen werden.

Das Vadium beträgt 84 fl. 50 kr. Sonstige Lizitationsbedingungen können in der hg. Registratur, die etweigen Steuerrückstände bei dem k k Steueramte in Tłumacz eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tyśmienica, 30 Mai 1882.

L. 1338. (5795 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Żmigrodzie ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Antoniemu i Annie Proczko o 262 zł. 56 ct. w. a. odbędzie się w dniach: 22 września, 20 października i 24 listopada 1882, każdym razem o 10 godzinie rano, w tymże sądzie ponowna publiczna sprzedaż realności gruntowej pod l k. 13 w Świątkowy wielkiej leżącej, ciała tabularnego niestanowiącej, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej na trzecim terminie zaś także niżej ceny wywołania.

Cena wywołania wynosi 600 zł. wadyum 60 zł. w. a.

Resztę warunków można w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Żmigród, 12 lipca 1882.

L. 4330. (5836 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 22 września, 26 października i 30 listopada 1882 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 310 w Kobakach położonej, niestanowiącej tabularnego ciała, należącej do masy Pawła Romaniuka i na 550 zł. w. a szacownie oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi Abrahama Drucka w kwocie 312 zł. 50 ct. a. w. z pn a to przy I i II terminie za cenę szacunkową lub wyżej, przy III zaś terminie i niżej tejże

Wadyum wynosi 55 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokoły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Kuty, dnia 30 czerwca 1882.

L. 2054. (5834 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 7 września 1882, o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 22 w Stebnem położonej, niestanowiącej tabularnego ciała, należącej do masy Petra Ferkaluka i na 205 zł. w. a. sądownie oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi Michała Dziurieka w kwocie 62 zł. 20 ct. w. a. z pn. a to przy jednym terminie niżej ceny szacunkowej. Wadyum wynosi 20 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokoły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzane być mogą w tutejszo-sądowej registraturze.

Kuty, 3 kwietnia 1882.

L. 8096. (5831 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Markusa Maurera w kwocie 550 zł z pn. przedsięwziętą będzie dnia 20 września 1882, o godzinie 10tej rano, w biurze V relicytacya realności ciała tabularnego niemającej, pod l. 509 w Kołomyi, spadkobierców Mendla Dörflera własnej, na 1250 zł. ocenionej.

Za cenę wywołania służy cena szacunkowa; zakład wynosi 62 zł. 50 ct. Sprzedaż odbędzie się na tym jednym terminie za jakąkolwiek cenę

Bliższe warunki mogą być powzięte z aktów sądowych

Z Rady c. k. sądu obwodowego

Kołomyja, dnia 3go sierpnia 1882.

L. 3035. (5815 2—3)

W dniach: 7 września, 13 października i 17 listopada 1882, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 243 subrep. 225 w Horocholinie położonej, dłużnika Krzysztofa Bauera własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 4 rat. po 12 zł. i reszty kapitału 12 zł. 16 ct. w. a. z pn każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 600 zł. Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy

Bohorodczany, dnia 4 czerwca 1882.

Zl 5995. (5825 2—3)

Am 28 September, am 27 Oktober und am 28 November 1882 jedesmahl um 10 Uhr früh zur Einbringung der Forderung pr 50 fl. ö. W. sNG. des Pawło Pochyła die exekutive Feilbiethung der in Tyśmienica sub CN. 253 gelegenen den Schuldnern Demet Podłuski und Marta Podłuska gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden Realität hg. abgehalten Der Schätzungswerth dieser Realität bildet 365 fl. und das Vadium 36 fl. 50 kr.; die übrigen Lizitationsbedingungen können in der hg. Registratur eingesehen werden.

Vom k. k Bezirks-Gerichte.

Tyśmienica, 30 Dezember 1881.

L. 3036. (5816 2—3)

W dniach: 7 września, 13 października i 24 listopada 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 116 subrep 196 w Starych Bohorodczanach położonej, dłużnika Nikoły Kostyja własnej, w tutejszym c k sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 100 zł. w. a a względnie 92 zł. 52 ct. w. a z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 150 zł. Wadyum wynosi 10 pr.

C. k. sąd powiatowy

Bohorodczany, dnia 4 czerwca 1882.

Zl. 1436. (5675 2—3)

Pferde-Lizitation.

in dem k. k. Staatsgestüte zu Radautz in der Bukowina.

Am 2ten Oktober 1882 um 9 Uhr Vormittags werden in dem k. k. Staatsgestüte zu Radautz nachstehend verzeichnete, zur Zucht oder zum Gebrauch verwendbare Pferde gegen gleichbaare Bezahlung an den Meistbietenden verkauft werden, u. z:

5jährige Hengste	1 Stück
4 „ „	1 „
Mutterstuten	23 „
5jährige Stuten	1 „
4 „ „	5 „
3 „ „	13 „
2 „ „	16 „
1 „ „	1 „
6 „ Wallachen	1 „
5 „ „	4 „
4 „ „	3 „
3 „ „	4 „
2 „ „	1 „
Gebrauchspferde	13 „
3jährige Hutzulen Hengste	1 „
3 „ „ Stuten	1 „
Zusammen	90 Stück.

Die nächste Eisenbahnstation ist Hadikfalva-Radautz der Lemberg-Czernowitz-Jassy'r Eisenbahn, wo auch Fahrgelegenheiten vom Gestüte nach Möglichkeit beigestellt werden.

Vom k k. Staatsgestüte.

Radautz, im August 1882.

L. 3771. (5835 1—3)

C. k sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 13 października, 16 listopada i 22 grudnia 1882 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 291 w Kutach położonej, stanowiącej tabularne ciało należącej do Lei Sender i na 2649 zł. 50 ct. a. w. sądownej oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi A Schlopmann et Comp. w kwocie 591 zł. 48 ct a. w. z pn., a to przy I i II terminie za cenę szacunkową lub wyżej, przy trzecim zaś terminie i niżej tejże

Wadyum wynosi 260 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokoły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Kuty, dnia 24 czerwca 1882.

L. 6896. (5817 1—3

C. k sąd powiatowy w Delatynie zawiadamia, iż na dniu 4 października, 20 października, i 10 listopada 1882 każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Krasnej pod lk. 20 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej i na 200 zł. oszacowanej celem zaspokojenia pretensyi Szula Stahl w kwocie 25 zł. w. a. z pn z tem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub powyżej, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Bliższe warunki mogą być w tu sądowej registraturze przejrzane.

Delatyn, dnia 8 sierpnia 1882.

L. 5778. (5823 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensyi kasy zaliczkowej „Wiara“ w kwocie 100 zł. w. a. z pn. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacyi realności pod Nr. 401/Tł. przedmieś. w Tyśmienicy położoną, ciała tabularnego niestanowiącą, do dłużnika Hnata Babyja należącą, w trzech terminach, mianowicie: dnia 27go września, dnia 27go października i dnia 24go listopada 1882, zawsze o godz. 10 rano, w sali tut. sądu z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny kupna 290 zł. w. a. kupioną być może.

Cena wywołania wynosi 290 zł. zaś wadyum 29 zł.

Resztę warunków licytacyi także protokół egz. grabieży i oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Tyśmienica, 10 sierpnia 1882.

L. 5810. (5824 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensyi kasy zaliczkowej „Wiara“ w kwocie 40 zł. w. a. z pn. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacyi realności pod Nr 260/Tł. przedmieś w Tyśmienicy położoną, ciała tabularnego niestanowiącą do dłużnika Kazimierza Chirowskiego należącą w trzech terminach, mianowicie: dnia 27go września, dnia 27go października i dnia 24go listopada 1882, zawsze o godz. 10tej rano w sali tut sądu z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny kupna 150 zł. w. a. kupioną być może.

Cena wywołania wynosi 150 zł wadyum zaś 15 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyi także protokół egz. grabieży i oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Tyśmienica, 10 sierpnia 1882.

Księgi gruntowe.

L. 3347. (5831 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Przeworsku podaje do publicznej wiadomości, że w myśl ustawy z dnia 19 maja 1874 l. 70 D. p p. celem wpisania do księgi kolejowej części parcel 61 sążni kwadr. z parceli budowlanej l. 101-222 sążni kwadr. z parceli l. 885-749 sążni kwadr. z parceli l. 885, 262 sążni kwadr. z parceli l. 886-36 sążni kwadr. z parceli 897-48 sążni kwadr. z parceli 899 w Gorliczynie położonych dawniej przez rzyms. katol. probostwo w Przeworsku obecnie przez c. k uprz. gal. kolej Karola Ludwika posiadanych przez tę kolej nowonabytych, względnie celem przyłączenia powyższych części parcel do parceli kolejowej 758 zostaną zawezwani wszyscy interesowani. którzyby przez powyższy wpis w swych prawach posiadania własności, służebności, lub innych prawych rzeczowych, lub ciężarów gruntowych pokrzywdzonymi być się uważali, aby swoje mniemane prawa w sądzie tut, zgłosili najdalej do dnia 15 września b. r. przyczem się zauważa że termin powyższy ani odroczonym ani w stan pierwotny przywróconym być nie może, tudzież że zgłoszenia mogą być albo ustnie albo pisemnie wnoszone i w końcu, że interesowanym dotyczącą prośbę c. k uprzyw. gal. kolej Karola Ludwika w tut. Sądzie z załącznikami przeglądnąć wolno.

C. k. sąd powiatowy

Przeworsk 24 czerwca 1882.

L. 157/k.g. (5857)

Projekt księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Kopaczyńce“ jest złożony do powszechnego przejrzenia w c. k. sądzie powiatowym w Horodence.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wniesione być mogą aż po dzień 6 września 1882, w którym ewentualnie dalsze dochodzenia prowadzone będą

C. k. komisya hipoteczna

Horodenka, 19 sierpnia 1882.

L. 1184/pr. (5852)

C. k. komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu powiatowego Samborskiego zawiadamia, że arkusze posiadania wraz z sprostowanemi spisami posiadłości i posiadaczy, kopią mapy katastralnej i protokołami dochodzeń, dotyczącemi założenia nowej księgi gruntowej dla miasteczka Rudki złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym w Rudkach do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym w Rudkach do dnia 14 września 1882, a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń, wskutek podniesionych zarzutów niezbędnych, wyznacza się dzień 15 września 1882, na którym zarzuty i przed komisyę hipoteczną w Rudkach wnoszone być mogą.

Sambor, dna 24 sierpnia 1882.

L. 10724. (5859)

[illegible]ekt księgi gruntowej gminy Sokołówk[illegible] złożonym jest w tutejszym sądzie do przejrzenia

Zarzuty wnieść należy do 30 sierpnia 1882.

Kosów, 20 sierpnia 1882.

L. 124/k.h. (5870)

Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Wiśniczu zawiadamia, iż złożone zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych „Zbydniów I część“ z miejscowościami „Podjasień i „Ujazd“ tudzież „Zbydniów“ część II“ z miejscowością „Dębina„.

Zarzuty przeciwko prawdziwości tychże arkuszów posiadania wnoszone być mogą w c. k. sądzie powiatowym lub przed komisyą hipoteczną do dnia 6 września 1882, w którym dalsze dochodzenia przeprowadzone będą.

Wiśnicz dnia 26 sierpnia 1882.

L. 117/k.h. (5871)

Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Wiśniczu zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gmin katastr. „Tarnawa“ dnia 5 września 1882 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Wiśnicz, dnia 26 sierpnia 1882.

L. 2429. (5863)

Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Czepiele powiatu sądowego Założcie rozpoczyna komisya hipoteczna dnia 4 września 1822.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.

C. k. sąd powiatowy

Założce, 20 sierpnia 1882.

L. 10897. (5653 2—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekta nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej Lwowskiej zapisanych pod nazwami tabularnemi:

I W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie.

Łowczówek dom 24, pag. 465 i Łowczówek ad Łowczów dom. 24, pag. 75, w gminie katastralnej Łowczówek, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie.

Pietrzejowa ½ dom. 64, pag 9 i Pietrzejowa ½ dom. 94, pag. 103, w gminie katastralnej Pietrzejowa, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach

II. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Konieczna dom 58, pag. 401, w gminie katastralnej Konieczna,

Ług ad Kobylanka dom. 31, pag. 332, w gminie katastralnej Ług,

Skwiertne dom. 38, pag. 565 (ad Ropa) osobne ciało tabularne w gminie katastralnej Skwiertne,

Kwiatoń dom 11, pag 195, w gminie katastralnej Kwiatoń, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach,

Kamionka wielka dom. 114, pag 105, w gminie katastralnej Kamionka wielka, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie,

Wielogłowy dom. 50, pag. 179 i dom. 110, pag. 115 w jednem ciele tabularnem, tudzież Ubiad ad Wielogłowy dom 50, pag. 185 i dom. 110, pag. 119 w jednem ciele tabularnem, w gminie katastralnej Wielogłowy,

Dąbrowa dom 21, pag 265 osobne ciało tabularne, tudzież Łażek dom 21, pag. 269 (przedtem przyległość Dąbrowy) osobne ciało tabularne, w gminie katastralnej Dąbrowa, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu,

Niedźwiedź dom. 17, pag 419 osobne ciało tabularne, przyległość do Poreby wielkiej, w gminie katastralnej Niedźwiedź,

Tymbark (Miasto) dom. 115, pag. 56 i Tymbark adwokacya dom. 58, pag. 114, w gminie katastralnej Tymbark, w okręgu sądu powiatowego w Limanowy.

III. W okręgu sądu krajowego w Krakowie.

Kornatka dom 115, pag. 308 i wójtostwo (adwokacya)) Kornatka dom. 115, pag. 344, tudzież Burletka dom 15, pag. 310, w gminie katastralnej Kornatka z osadą Burletka,

Wierzbanowa dom. 115, pag. 322 i 340, tudzież Kobielnik dom. 115, pag. 324 i 342 i dom. 83, pag. 211, w gminie katastralnej Wierzbanowa z miejscowością Kobielnik, w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach,

Kierlikówka dom. 14, pag. 217, w gminie katastralnej Kierlikówka,

Bytomsko, osobne ciało tabularne dom. 20, pag. 123, przyległość dóbr Łąkta górna, w gminie katastralnej Bytomska, w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu,

Nielepice z osadą Młynka ks gł. gm. XV Krzeszowice vol. nov. I pag. 781 w gminie katastralnej Nielepice z osadą Młynka, w okręgu sądu powiatowego w Krzeszowicach położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874, l 29 dz. ust. kraj. wygotowane za wykazy tych posiadłości tabularnych poczynając: od dnia 31 sierpnia 1882 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie:

wymienione pod I w sądzie obwodowym w Tarnowie

wymienione pod II, w sądzie obwodowym w Nowym Sączu,

wymienione pod III, w sądzie krajowym w Krakowie,

jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości wykazami t bularnymi objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl § 3 ustawy z 25 lipca 1871 Nr. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego a mianowicie:

co do wykazów tabularnych ad I w sądzie obwodowym w Tarnowie;

co do wykazów tabularnych ad II w sądzie obwodowym w Nowym Sączu;

co do wykazów tabularnych ad III w sądzie krajowym w Krakowie; najdalej do dnia 30 września 1883,

gdyż prawnym skutkiem zaniedbania, lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym, a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej, w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej,

Kraków, 20 lipca 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2225. (5316 3—4)

C. k Sąd powiatowy w Nowemsiole wzywa wszystkich spadkobierców, legataryuszów i wierzycieli, którzyby do spadku ś. p. Marcina Zakaszewskiego zmarłego 12 stycznia 1878 w Ohijowcach w Rossyi bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, jakie kolwiek prawa rościli, by prawa swe i pretensye do spadku w przeciągu trzech miesięcy od ostatniego ogłoszenia edyktu licząc, tem pewniej w tutejszym c. k Sądzie zgłosili, ile że w razie przeciwnym spadek ten, dla którego ustanowiono kuratorem Jakóba Weinsafta ze Zbaraża, przyznany i wydany zostanie osobom, które prawa swe do tegoż należycie wylegitymują

C. k. Sąd powiatowy.

Nowesioło, dnia 22 lipca 1882.

L. 2551. (5413 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach zawiadamia Mikołaja Zimer i Karola Zimer w Rossyi w niewiadomem miejscu przebywać mających, że w skutek zgłoszenia Daniela Berga, prawa własności do parceli budowlanej nr. 435 w wykazie hipotecznym gminy Mikulińce z Konopkówką nr. 781 do parcel gruntowych 1088/1, 1088/3, 1130/1, 1219/1 1290/1 1312/1, w wykazie hipotecznym Nr 782 tejże gminy i do parcel grntowych 1186, 1088/2, 1088/4, 1219/1, 1290/2, 1297/3, i 1312/2, kuratorem Henryka Göthera z Konopkówki ustanowiono, i że zanotowanie tego zgłoszenia w pomienionych wykazach zarządzono, i do ustnej rozprawy w myśl § 8 ustawy z 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. P. P termin na dzień 22 sierpnia 1882 o godzinie 9 z rana wyznaczono, na który się Mikołaja i Karola Zimerów do rąk kuratora i edyktem niniejszym zawzywa.

Mikulińce, 29 czerwca 1882.

L. 3787. (5781 2—3)

C. k sąd powiatowy w Bursztynie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Markusa Goldszlaga, że Motio Honig wniósł przeciw niemu i Mosesowi Grosswachsowi pozew de praes 22 grudnia 1881, l. 9588, pto 100 zł. w a., wyznaczając do rozprawy termin na 11 października 1882, i ustanawiając Herscha Seligera kuratorem dla niewiadom go z miejsca pobytu Markusa Goldszlaga, wzywając go, aby temuż kuratorowi środki do obrony udzielił lub sądowi swego zastępcę wymienił

C k. sąd powiatowy.

Bursztyn 23 maja 1882.

Z. 4422 (5303 3—3)

Über Ansuchen des Wolf Goldberg gegen Verständigung der dem Wohnorte nach unbekannten Erben nach Moses Goldberg Namens Nussin Elias Goldberg, Josef Schloma Goldberg und Efroim Goldberg, wurde mit dem hg. Bescheide vom 20ten Juli 1882, Z. 4422 der Bittsteller als Eigenthümer der Realität sub CN. 12/146 in Tyśmienitz intabulirt, für die des Wohnortes unbekannten Personen zum Curator Samuel Thenen bestellt, und demselben der bezogene hg. Bescheid für dieselben zugestellt

Es liegt demnach dem Nussin Elias Goldberg, Josef Schloma Goldberg und Efroim Goldberg ob sich in dieser Angelegenheit entweder selbst zu vertreten oder einen andern Sachwalter zu bestellen und dieselben dem Gerichte namhaft zu machen, widrigens dieselben die nachtheiligen Folgen sich selbst werden zuschreiben müssen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tyśmienica, am 20ten Juli 1882.

L. 7509. (5306 3—3)

C. k. obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Teofila Więcławskiego a na wypadek jego śmierci tegoż z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, iż przeciw niemu i innym w dniu 27 czerwca 1882 do l. 7509, pozew o zniesienie wspólnictwa co do części dóbr Kropiwniki wniesiony został, który do pisemnego postępowania z terminem 90cio dniowym do obrony zadekretowanym został, i że dla niego, względnie jego spadkobierców kuratorem adw Dr. Budzynowski ze substytucyą adw Dr. Kohna ustanowionym został, przeto będzie rzeczą niewiadomych spółpozwanych kuratorowi wszelkich środków ku obronie dostarczyć, lub innego obrońcę sobie obrać, w przeciwnym razie bowiem skutki z zaniedbania sami sobie przypiszą.

Sambor, 11 lipca 1882.

L. 2788. (5411 3—3)

C. k. Sąd krajowy wiadomo czyni nieznanej z pobytu Michalinie Jankowskiej, że w dniu 10 lipca 1881 zmarł w Krakowie Teofil Zachałka bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Rzeczą będzie Michaliny Jankowskiej w przeciągu jednego roku od daty niżej wyrażonej zgłosić się do spadku po zmarłym Teofilu Zachałce w sądzie tutejszym, bo inaczej postępowanie prawne z ustanowionym dla niej w osobie adw. Dr. Leo kuratorem, oraz zgłaszającymi się spadkobiercami przeprowadzonem będzie.

Kraków, dnia 3 lutego 1882.

L. 2222. (5621 3—3)

Nieznanego z miejsca pobytu Markusa Elfenbeina zawiadamia się, iż temuż w sprawie Hersza Koflesz przeciw niemu o 29 zł. 18 ct. w. a., kurator w osobie S. Wolf Gottesmann ustanowiony został wzywa się go przeto by albo temu kuratorowi środki obrony udzielił lub też by sobie innego zastępcę obrał. C k. sąd powiatowy.

Grzymałów, 30 czerwca 1882.

L. 5843. (5699 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Natana Fränkla, iż w sprawie egzekyjnej Salomona Mendla Habera przeciw Jakóbowi Fränklowi, Natanowi Fränklowi i innym o 2666 zł. 1 ct w. a. ustanowił celem strzeżenia praw jego kuratorem adw. Dr. Malawskiego z zastępstwem adw. Dr. Gałeckiego

W Tarnowie, dnia 13 lipca 1882.

L. 24987. (5667 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany Sec. I. we Lwowie oznajmia, iż dnia 31 grudnia 1881 zmarł we Lwowie z pozostawieniem ustnego ostatniej woli rozporządzenia doktor medycyny Wojciech Wołek.

Gdy sądowi niewiadomo, czyli i komu prawo dziedziczenia do spadku rzeczonego przysłuża, wzywa wszystkich tych, którzy z jakiego kolwiekbądź tytułu roszczenia do tego spadku podnieść zamierzają, ażeby w przeciągu roku od daty tego edyktu w sądzie tutejszym się zgłosili i oświadczenie do spadku tem pewniej wnieśli, ileże inaczej pertraktacya spadkowa tylko z tymi spadkobiercami, którzy się oświadczyli i tytuł dziedziczenia wykazali przeprowadzoną i w miarę praw im przysługujących spadek tymże przyznany, część zaś spadku nieobjęta, lub w razie gdyby się nikt do spadku nie zgłosił, cały spadek jako bezdziedziczny, na rzecz wysokiego Skarbu zajęty zostanie. Kuratorem dla masy spadkowej ustanowiono adw. kraj. Dr. Skowrońskiego.

We Lwowie, dnia 15 czerwca 1882

L. 2819 (5389 3—3)

C k. Sąd powiatowy miejski delegowany w Samborze wiadomo czyni, że na prośbę c. k. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie ustanowił w sprawie egzekucyjnej c. k Prokuratoryi Skarbu, imieniem wysok. Skarbu przeciw spadkobiercom ś. p. Jędrzeja Bargla pto 5 razy po 10 zł. $25^3/_4$ ct. i 12 razy po 5 zł 3 ct. w. a. dla niewiadomego z życia i miejsca zamieszkania Franciszka Bargla, a względnie dla tegoż z życia i miejsca zamieszkania nieznanych spadkobierców kuratorem p. adw. Dr. Fitrnika w Samborze celem doręczenia temuż dalszych uchwał w powyższej sprawie zapaść mających.

O czem się Franciszka Bargla a względnie tegoż spradkobierców zawiadamia.

Sambor, dnia 30 marca 1882.

L 18585. (5772 3—3)

Sąd krajowy karny we Lwowie zawiadamia niniejszem, że w depozycie sądowym następujące z kradzieży pochodzące rzeczy i gotowe pieniądze niewiadomych właścicieli się znajdują — jako to:

1) do l. 18585/81. Odebrane od Judy Zucherberga 3 złr. 54 ct, srebrny zegarek ze srebrnym łańcuszkiem, skórzanna czerwona portmonetka, szara płótniana tytonierka i fartuch szary włóczką haftowany

2) do l 18949. Przydybane u Jana Chruszcza 8 sznurków korali, które we wrześniu 1881 na łąkach za rogatką żółkiewską znaleźć miał.

3) do l 21953. Kwota 16 złr. pochodząca ze sprzedaży klaczy, rasy chłopskiej, barwy czarnej nieco w bronz, wzrostu niskiego, 7 do 8 lat liczącej.

4) do l. 16375. Woreczek na pieniądze z czarnej skórki.

5) do l. 22259. Wosk biały z workiem odebrany skazanemu 8/12 1881.

6) do l. 1038/82. 5 klg. 37 dg. lnu, 3 klg. 25 dg. konopi, 7 zwojów szarych nici, para majtek, fartuszek, szpencer, 2 chustki i żelaziwo w drobnych kawałkach.

7) do l. 1321. Znaleziona przez Władysława Śliwińskiego tabakierka rogowa;

8) do l. 19234 worek, płachta i 2 skórki z barana czarnego i rudego.

9) do l. 8379. Odebrane od Alfreda Tomaszewskiego rzeczy: surducik dziecięcy wełniany w paski, kamizelka sukienna niebieska, chusteczka biała z niebieskim brzegiem, stara chustka wełniana szara w duże kwadraty i scyzoryk w okładce z perłowej macicy

10) do l 11365 Odebrany od Małanki Sołuk krótki kożuch z białych baranów.

Wzywa się przeto niewiadomych właścicieli, aby w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego obwieszczenia tego edyktu w dzienniku „Gazety Lwowskiej" licząc, swoje prawa własności sądowi udzielili, w razie przeciwnym bowiem przedmioty jako przepadłość traktowane będą.

Lwów, dn: 20 sierpnia 1882.

Zl. 4266. (5610 —3)

Vom k. k Bezirksgerichte in Gurahumora wird bekannt gemacht, daß am 28 December 1881 die Hauptmannswitwe Josefine Iwanczay geb. Wernitz zu Gurahumora ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben sei.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf ihre Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre von dem unten gesetzten Tage gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen Hr. Edmund Wieleżyński k. k. Steuereinnehmer in Gurahumora als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlallenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde

K. k. Bezirksgericht
Gurahumora, am 12 August 1882.

L. 18977. (5666 3—3)

C k. Sąd powiatowy miejsko delegowany Sec. I. we Lwowie podaje do wiadomości, iż dnia 25 października 1881 zmarła Katarzyna Oleszko we Lwowie, nie pozostawiwszy rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ temu sądowi nie jest wiadomem, czy i które osoby mają prawo do spadku jej, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku, od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia wnieśli oświadczenia przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie, spadek dla którego tymczasem adwokat krajowy Dr. Gajewski ustanowiony został za kuratora spadkowego, pertraktowany i przyznany będzie tym, którzy oświadczą przyjęcie takowego i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub jeżeliby nikt nie oświadczył się do niego, cały spadek, zostanie przez rząd jako bezdziedziczny ściągnięty.

We Lwowie, dnia 3 maja 1882.

Doniesienia prywatne.

L 22662. (5881 1—3)

Ogłoszenie.

P. **Jan Staszczyk** mianowany sekwestratorem miejskim złożył kaucyę służbową w kwocie 600 zł.

Gdy z powodu poruczenia mu obecnie innych obowiązków od dłuższego już czasu służby sekwetratorskiej nie pełni, wniosł tenże podanie o wydanie złożonej kaucyi.

Wzywa się przeto strony interesowane, aby w terminie miesięcy 3 zgłosiły się do Magistratu z swemi pretensyami, jakieby do kaucyi tegoż p. Jana Staszczyka mieć mogły z tytułu jego sekwestratorskich czynności, gdyż w razie niewniesienia zarzutów w terminie oznaczonym kaucya p. Janowi Staszczykowi będzie wydana, a strony, jakieby później się zgłosiły z pretensyami ich do p. Jana Staszczyka na drogę prawa się odeszle.

Z Magistr. król. stół. miasta.

Kraków, d. 24 sierpnia 1882.

L 557 (5882 1—3)

Obwieszczenie.

Magistrat miasta **Piwniczna** ogłasza niniejszem konkurs na obsadzenie posady leśniczego z płacą roczną 130 zł. w. a. z użytkiem 5 morgów gruntu, wolnem pomieszkaniem i innemi emolumentami.

Kompetujący o tę posadę winni wnieść udokomentowane podanie właściwie po dzień 25 września 1882 do podpisanej Zwierzchności miejskiej.

Piwniczna, d. 25 sierpnia 1882.

Zastępca burmistrza
Marcin Leśniak.

Bilans z końcem roku 1881.

	Stan Z końcem r. 1881	
a) Stan czynny.	złr.	ct.
Zapas kasowy w gotówce	565	68
Pożyczki członkom udzielone	43138	40
Lokacye na książeczki		
Wartość inwentarza biurowego	135	95
Zaliczki na koszta sądowe	1329	38
Procenta zaległe i naprzód zapłacone	5885	32
Kamienica kupiona z funduszu rezerwowego	2339	85
Razem stan czynny	53394	58
b) Stan bierny.		
Udziały członków	16529	92
Fundusz rezerwowy	3196	41
Wkładki oszczędności	20728	70
Wierzyciele Stowarzyszenia	11173	46
Procenta pobrane na r. 18	351	76
Rezerwa na koszta zarządu	50	—
Zaległość za lokal, opał i światło		
Rezerwa na podatki nieuiszczone	300	—
Pozostałość czystego zysku	1064	33
Razem stan bierny	53394	58

Tyśmienica, dnia 30 lipca 1882. (5827)

Müller dyrektor. **Czałczyński** kasyer. **Senczuk** kontrolor.

L. 16417/II. Towarzystwo C. k. uprzyw. (5887)

kolei żelaz. Lwowsko-Czerniowiecko-Jasskiej

(Linie austryackie.)

Przywrócenie ruchu

dla przewozu osób i pakunków podróżnych na całej przez wylewy rzek uszkodzonej przestrzeni pomiędzy **Bursztynem** a **Jezupolem;** dalej ruchu dla przewozu przesyłek pospiesznych i zwykłych towarowych pomiędzy

Bursztynem a Haliczem.

Przeszkody w ruchu na przestrzeni wylewami rzek uszkodzonej pomiędzy Bursztynem a Jezupolem tak dalece usunięte zostały, iż począwszy od dnia 28 b. m. podróżni i pakunki tychże całą przestrzeń między **Lwowem** a **Suczawą** z przesiadaniem koło przerwy między Haliczem i Jezupolem przebyć mogą; zaś przewóz przesyłek tak pospiesznych jakoteż zwykłych towarowych uskuteczniać się będzie, począwszy od dnia wyżej wymienionego aż do odwołania, w obydwóch kierunkach tylko pomiędzy Lwowem a Haliczem z jednej i Suczawą a Jezupolem z drugiej strony.

Otwarcie ruchu dla przewozu przesyłek pospiesznych i zwykłych towarowych pomiędzy Haliczem a Jezupolem nastąpi za kilka dni.

Lwów, dnia 27 sierpnia 1882.

Dyrekcya ruchu.

KAZIMIERZ LEWICKI

Główny skład dla Galicyi

PORCELANY, SZKŁA I TOWAROW MIĘSZANYCH

we Lwowie ulica Trybunalska l. 6

założony w roku 1845.

poleca:

Łyżki i widelce do sałaty

z bukszpanowego drzewa

para po 60 ct., 80 ct., 1 zł., 1 zł. 20 ct., 1 zł. 50 ct.

Na czas trwania **Sejmu** jest w pobliżu gmachu sejmowego przy ul. Jagiellońskiej **l. 10** pomieszkanie umeblowane **2 lub 3 pokoje** do najęcia. — Bliższa wiadomość tamże na II. piętrze. Listownie zapytania pod literami **A. K.**
(5753 3 3)

Ulica Kościelna l. 5. plac Strzelecki są na drugim piętrze 4 pokoje z kuchnią z trzema wchodami od 1 września **do najęcia.**
(5840 2—3)

Poszukuję dzierżawy

Apteki.

Bliższa wiadomość pod l. **I. L.** poste rest. **Lwów.**
(5778 2—3)

Realność

do sprzedania

w Jaśle, przy gościńcu rządowym obok mającego się budować **dworca kolei tranwersalnej.** Dom mieszkalny i budynki gospodarskie obszerne, w dobrym stanie, miejsce dobre na hotel lub piwiarnię, ogród warzywny i owocowy $1\frac{1}{2}$ morga dobrze utrzymany. — Bliższa wiadomość **w Aptece w Jaśle.**
(5879 1 3)

Gminy,

któreby potrzebowały dobrego i ukwalifikowanego **pisarza gminnego,** zechcą się zgłosić po bliższe szczegóły do Administracyi *Gazety Lwowskiej.*

Oliwę i smarowidła

do maszyn

w rzeczywiście najlepszych gatunkach oraz

Siarczan miedzi

(*siny kamień*)

polecamy po najtańszych cenach

Hübner i Hanke

we LWOWIE.
(5880 1—10)

Sassów.

Z dniem 1 września b. r. zostają ceny w Zakładzie wodoleczniczym **zniżone** o $\frac{1}{4}$ części.

Zgłoszenia przyjmuje

Zarząd zakładu w Sassowie.
(5886 1- 3)

FRANZ JOSEF BITTERQUELLE

Franciszka Józefa

woda gorżka.

Według ogólnego uznania najskuteczniejsza ze wszystkich wód gorzkich, — profesor **dr. Biesiadecki,** protomedyk i kraj. referent sanitarny we Lwowie: „Woda gorzka Franciszka Józefa działa już w małych dawkach, jako pewny rozwalniający środek nie sprawiający bolu, nie tracący przy dłuższem użyciu skuteczności i nieprzeszkadzający trawieniu. — Lwów, 3go listopada 1879. Do nabycia we Lwowie u Wiktora Goldbauma, St. Markiewicza, J. Piepesa, tudzież we wszystkich aptekach i handlach wód mineralnych.

Przed kupnem fałszowanej Franciszka Józefa wody gorzkiej ostrzega się, zwracając jednocześnie uwagę na zarejestrowaną markę, **czerwone pole w środku.**

Dyrekcya wysełek w Budapeszcie.

Należy wyraźnie żądać „Franciszka Józefa wody gorżkiej“.
(4:28 3—6)

Młodzież uczęszczająca do szkół publicznych, znajdzie wygodne umieszczenie z dobrym wiktem, usługą i opieką staranną. — Na żądanie język francuski i muzyka udzielanemi być mogą. — Bliższa wiadomość w Administracyi „Gazety Lwowskiej“.
(5737 5—6)

Prenumerata na „SZCZUTKA“

od d. 1 września do końca b. roku

wynosi 3 złr. 35 ct.

z dodatkiem powieściowym i z przesyłką pocztową.

Adres: Administracya Szczutka, Lwów ul. Halicka 48.
(5839 2—6)

Zupełnie świeży transport

ze zbioru majowego 1882 r.

przez **„Suez“** sprowadzonej

HERBATY chińskiej

a mianowicie:

Nr.	Gatunek		Cena za pół kilo
Nr. 0.	**„Assam - Pecco - Mandarin“** najprzedniejsza mieszanka aromatycz.	zł.	5.—
Nr. 1.	**Tuszu.** Perła Chin, żółtokwiatowa	zł.	4.40
Nr. 2	**Juntojczan Pecha,** białokw.	zł.	4.—
Nr. 3	**Nandzyn,** czarna mocna . . .	zł.	3.20
Nr. 4	**Souchong,** mało narkot . . .	zł.	2.80
Nr. 5	**Congo,** familijna dobra . . .	zł.	2.—
Nr. 6.	**Proszek herbaciany** . . .	zł.	1 50
Nr. 7.	**Wysiewki** z najlepszych herbat	zł.	1 70
Nr. 8.	**SOUCHONG** najprzedniejsza w oryginal. drewnianych skrzynkach .	zł.	4.
Nr 9	**Souchong** powyższa na wagę	zł.	3.6[illegible]
Nr. 10.	**Czarna karawanowa** Wereszczenki, funt ros.	zł.	4.80
Nr. 11.	**Kwiatowa karawanowa,** Wereszczenki funt ros.	zł.	6.—

poleca i rozsела handel

St. Markiewicz

we Lwowie Rynek l. 42.
(5806 1—?)

Franciszka Kosowska

poleca w dobrym gatunku świeżo sprowadzone

płótna, bieliznę stołową, ręczniki i chusteczki

wyrobu krajowego *z Dębowca,*

po cenach umiarkowanych

we LWOWIE,

Hotel Europejski l. 29.
(5885)

---

50 centów Losy wielkiej TRYESTYŃSKIEJ LOTERYI wystawowej

Tylko 50 centów

kosztuje **LOS** wielkiej

Tryestyńskiej LOTERYI wystawowej.

Losy te nabyć można we wszystkich kantorach wymiany, we wszystkich kasach stacyj kolejowych i okrętów parowych, w c. k. urzędach pocztowych, składach tytoniu, kolekturach loteryjnych i we wszystkich innych miejscach sprzedaży losów austro-węg. monarchii.

Bogato uposażona loterya zawiera:

1 główną wygranę na 50.000 zł.
1 „ „ „ 20.000 „
1 „ „ „ 10.000 „
w gotówce

dalej inne wielkie wygrane w wartości złotych 10.000, 5.000, 3.000, 1.000, 500, 300, 200, 100, 50 i 25

ogółem **tysiąc** z urzędu **wygranych** w wartości

złotych 213.550 złotych

Nadto wiele innych wielkiej wartości wygranych, składających się z przedmiotów ofiarowanych przez wystawców.

Chcący się zająć sprzedażą losów, zechcą się zgłosić bezzwłocznie **do oddziału loteryjnego wystawy Tryestyńskiej** (Lotterie-Abtheilung der Triester Ausstellung) **2. Piazza grande w Tryeście.**
(5514 4—2)

Przy zamówieniach pojedyńczych losów należy przesłać 15 ct. na opędzenie portoryum.

We Lwowie losy nabyć można **w gal. Rustykalnym banku kredytowym,** tudzież **w zakładzie kredytowym ziemskim dla Galicyi i Bukowiny.**

Losy

loteryi wystawowej

Tryestyńskiej

po **50 cent.** w. a.

nabyć można w Administracyi „Gazety Lwowskiej“.

Zamiejscowi zechcą przysłać 5 ct. na opędzenie portoryum.

W wyższym Zakładzie **wychowawczo-naukowym żeńskim**

K. Jaroszówny

rozpoczynają się zapisy uczennic od **30 sierpnia** Kurs nauk otwarty będzie z dniem **4 września r. b.**

we Lwowie. Halicka 20.
(5729 3—3)

Dla Rodziców.

Pewna rodzina obywatelska, przeniosłszy się do Lwowa, dla edukacyi własnych dzieci, może umieścić u siebie dwóch uczniów, nad którymi rozciągnęłaby prawdziwie rodzicielską opiekę tak pod względem nauk, moralności, jakoteż zdrowia i wygód domowych. Postęp w językach obcych mianowicie niemieckim, francuskim i angielskim znacznie ułatwiony przez codzienną w domu konwersacyę. — Na żądanie, referencye jak najlepsze. — Warunki umiarkowane. — ADRES: **K. F. B.** Ulica Ossolińskich l 10. Schody VII. Drzwi 45
(5581 4-6)

L. 238. (5829 2—2)

W szkole fachowej w Zakopanem

rozpoczyna się z dniem 1 września

Kurs nauki.

Prośby o przyjęcie do szkoły zaopatrzone metryką chrztu, świadectwem z dotychczasowej nauki szkolnej tudzież świadectwem ubóstwa przyjmuje zarząd szkoły fachowej **w Zakopanem do 3 września.**

Zakopane dnia 22 sierpnia 1882.

c. k. kierownik szkoły

Franciszek Neużil.

Od 1go września r. b. pobierany będzie **podatek $6\frac{1}{2}$ ct. od 1 kilograma nafty** i cały zapas jaki posiadać będę w tym dniu, opodatkowanym zostanie; zatem upraszam Szanownych p. t. posiadaczy moich asygnat, aby za takowe **do 31 sierpnia** r. b. naftę z mych sklepów wybrali, gdyż po upływie tego czasu zmuszony będę żądać dopłaty po 2 ct do jednej asygnaty, jako zwrot zapłaconego podatku od zapasu nafty.

PIOTR MIĄCZYŃSKI

fabrykant nafty we Lwowie.
(5481 3 3)

Zmiana lokalu.

Mamy zaszczyt zawiadomić Szanowną P. T. Publiczność, iż

Magazyn nowości dla dam i dzieci

oraz przyborów do szycia, haftu i t. p.

pod firmą:

Schilling & Stelzer

we LWOWIE, ulica Halicka l. 7

przeniesiony został również **na ulicę Halicką l. 16.**

Dziękując za dotychczasowe zaufanie, polecamy się nadal łaskawym względom.

Z głębokim szacunkiem

Schilling & Stelzer.
(5797 2—8)

R. Ditmar

we LWOWIE

ma zaszczyt przypomnieć Szanownym P. T. odbiorcom nafty, iż nałożony **podatek naftowy $6\frac{1}{2}$ centa od kilogr. od dnia 1 września b. r. pobierany będzie.**

Upraszam tedy Szan. P. T. właścicieli książeczek naftowych w moim składzie nabytych, aby resztującą ilość poczynionych przedpłat na naftę **do 31go b. m. wybrać** raczyli, ponieważ **od 1 września b. r. ceny nafty o 4 centy na litrze, a 5 centów na kilogramie podwyższone zostaną.**

Osobliwie polecam Szan. P. T. Publiczności, także na prowincyi zamieszkałej, aby raczyli się zaopatrzyć w przeciągu b. m. moją najlepszą krajową **podwójnie** rafinowaną

salonową i gospodarską,

jako też i

Ditmara amerykańską naftę

po stosunkowo bardzo niskich cenach.

Wysyłki uskuteczniam do wszystkich stacyj kolejowych za gotówką i też za zaliczką.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera

Papier z c. k. uprzyw. fabry